UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

27
ТРАВНЯ 1971
Число № 21
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
MAY 27, 1971

МОЖЛИВІСТЬ ВІДВІДИН ПАПИ В ПОЛЬЩІ

Польські газети пишуть, що Папа Павло VI, можливо цього року поїде в відвідини до Польщі. Ватикан офіційно ще не проголосив нічого в цій справі, але польські газети твердять, що мають інформації з Ватикану, що Папа таки поїде.

Папа мав би приїхати наперед до Катовиць, а звідти — до табору смерти в Освенцімі (Авшвіц). З Авшвіцу Папа поїде до Ченстохови, де відслужить Службу Божу в каплиці перед чудотворним образом Божої Матері. Після того від'їде назад до Риму.

Відвідини Папи в Польщі мали б бути в неділю, 15, та понеділок, 16 серпня.

Після приходу до влади в Польщі нового прем'єра Е. Ґерека, відносини між польським урядом та Церквою значно змінилися. Польський кардинал Вишинський відбув шестигодинну розмову з Ґереком, в час якої обговорено багато важних справ. Після того представники польського уряду відбули вступні розмови з представниками Апостольського престолу, на яких обговорювано нормалізацію відносин між Ватиканом та Польщею.

У Польщі побував недавно австрійський кардинал Е. Кеніґ.

Совєтський президент у Єгипті

До столиці Єгипту Каїру прибув совєтський президент Н. Подгорний. Його привітали на каїрському летовищі сотні урядників та військовиків, що держали в руках єгипетські та совєтські прапори та портрети Подгорного та єгипетського президента А. Садата. Після 21 гарматних пострілів, совєтський президент пройшов із президентом Садатом попри довгі ряди єгиптян, що голосно вітали обох достойників. З Подгорним прибули до Каїри совєтський міністер закордонних справ А. Ґромико, заступник міністра державної оборони ген. І. Павловський та секретар центрального комітету комуністичної партії А. Пономаров.

На летовищі було велике число поліції та тайних агентів, що строго перевіряли документи деяких осіб на летовищі.

Приїзд совєтської делеґації досить знаменний з уваги на те, що президент А. Садат казав арештувати кількох міністрів та велике число військових старшин за приготування державного перевороту. Майже всі арештовані були прихильниками СССР. Совєтські політики мабуть, побоюються, що Садат може зв'язатися занадто з Заходом, тому вислали чільних політиків до Каїру вияснити справу.

ЗДА не зменшать військ у Европі

Деякі американські сенатори пропонували зменшити число американських вояків у Европі, щоб зменшити видатки на військові цілі. Президент ЗДА Р. Ніксон противився тій пропозиції й обсоював конечність вдержувати дотеперішнє число вояків: 300,000 і дальше в Европі. Після довгої дискусії в сенаті, сенатори більшістю голосів підтримали думку Ніксона.

Домагання сенаторів зменшити число вояків у Европі викликало гостру критику европейських держав, які вважають приявність американських вояків у Европі за ґарантію миру та за певність, що СССР не вчинить там ніякого нападу.

Засудили ленінградських жидів

У Ленінграді 11 травня розпочався процес проти 9-ох жидів, з них 8 обвинувачені в спілці зі змовниками, що хотіли захопити совєтський літак у Ленінграді й летіти ним до Швеції, а звідти до Ізраїлю. За той злочин вже судили 12 жидів в грудні минулого року. Два з них були засуджені на смерть, потім — помилувані.

Теперішніх підсудних арештовано теж в червні минулого року, як і попередніх підсудних. Літака не захоплено, бо їх арештовано ще поки вони сіли на літак. Вони не мали зі собою ніякої зброї.

Закордонних журналістів на розправу не допущено. Совєтське аґенство ТАСС повідомило, що один з підсудних признався, що фінансував втечу та був у зв'язку з ізраїльським урядом за посередництвом туристів. Підсудних обвинувачували за державну зраду.

Суд засудив підсудних жидів в Ленінграді на покарання трудовими таборами суворого режиму на час від одного до п'ять років. Один рік дістав лікар В. Штільбанс; вісім інших підсудних, всі інженери за фахом, дістали кару від трьох до п'ять років трудових таборів суворого режиму.

Коротківісти

◆ **Калґарський інженер** Б. Фаррар сказав, що Канада має бл. 10.4 мільярдів бочок нафтової ропи та бл. 52.4 трильйони кубічних стіп ґазу. Якщо не знайдуть нових припасів ропи та ґазу, то нафтової ропи стане Канаді на 30 років, а ґазу на 20.

◆ **Обидві канадські телеграфічні аґенції** СіЕн та СіПі домагаються дозволу на підвишку оплат за телеграми в Канаді. Підвишка мала б увійти в життя 28 червня.

◆ **У федеральному парляменті** обговорюють тепер проєкт будови, згл. купна державних резиденцій для кожночасного федерального прем'єра, провідника опозиції та керівника („спікера") парляменту.

◆ **Два студенти, що брали** участь у знищенні університетського компютера в Монреалі в 1969 р. були засуджені: Р. Даґлес із Домініканської республіки на два роки тюрми та 5,000.00 дол. кари, а А. Кулє з Барбадос — на пів року і 1,500.00 дол. кари.

◆ **23-річного квебекського** студента Ф. Сімара засудив суд в Монреалі на досмертну тюрму за участь у вбивстві захопленого квебекськими терористами квебекського провінційного міністра П. Лапорт.

◆ **Перший раз за 300 років** власники торговельної компанії Гадсон Бей, головно англійці, відбули свої річні збори поза Анґлією у Вінніпезі.

◆ **У Туреччині були знову** два землетруси. Від землетрусу у Східні Туреччині зґинуло 850 осіб. За дальшими жертвами шукають.

◆ **В Празі відбувається** конґрес комуністичної партії Чехо-словаччини, в якому бере участь 3,000 делеґатів. Президент ЧССР Л. Свобода, який в 1968 р. сказав, що совєтські війська окупували ЧССР без згоди чехо-словацького уряду тепер дякував СССР та сателітам за «міжнародну допомогу».

◆ **Протягом найближчих 5** років Японія збільшить свої видатки на воєнні цілі на 240% й тоді буде сьомою мілітарною потугою в світі. Японія, в порозумінні з ЗДА, буде дбати про безпеку азійських держав, якими тепер турбуються ЗДА.

◆ **Італійська поліція арештувала** И. Адоніса, якого перед кількома роками ЗДА викинули за приналежність до злочинної мафії. Італійська поліція арештувала його під тим самим замітом.

◆ **В Арґентині терористи** захопили англійського почесного консула С. Сильвестра. Понад 500 поліцистів шукають за ним. Досі арештовано тридцять кілька осіб.

◆ **Арабські терористи,** вперше після 6 місяців стріляли на ізраїльські прикордонні становища зі совєтських ракетних гармат „Катюша". Поранено 5 ізраїльських вояків. У відплату ізраїльські вояки засипали становища терористів огнем шрапнелів.

◆ **В 1970 р. у світі** (без комуністичного Китаю) зібрано 2.4 мільярди фунтів чаю, на 3% більше, як в 1969 р.

◆ **В Мадриді, Еспанія, 200** членів нацистської німецької партії взяли участь у поминальній Службі Божій за Адольфа Гітлера. Відтак співали перед церквою гимн своєї партії.

◆ **Наслідком домашньої** війни між мешканцями Пакістану понад 3.5 мільйона втікачів опинилося в сусідній Індії. Щодня прибуває 60,000 свіжих.

◆ **Англійські анархісти,** які називають себе „Сердитою бриґадою", підклали бомби під бюра трьох англійських урядів у Парижі.

◆ **Уряд Південної Африки** звільняє 30,000 в'язнів з нагоди 10-річчя проголошення республіки. З амнестії не мають права користати політичні в'язні, тобто головно тубильці — мурини, що борються за рівні права з білими.

◆ **Комуністичний Китай** купує в Англії шість пасажирських реактивних літаків для наладнання постійної повітряної комунікації з Альбанією, Східною Німеччиною та Францією. Англійський уряд дає Китаєві довгоречинцеву позичку.

◆ **Англійський уряд вирішив** будувати третє міжнародне летовище в Лондоні, у віддалі 55 миль від міста. Там було в часі війни військове летовище.

◆ **Кошти воєн у світі в 1969** —1970 рр. досягли суми 204 мільярди долярів, тобто стільки, кілько заробляє 1.8 мільярдів людей у бідніших країнах протягом цілого року.

◆ **Американський сенатор** Е. Мускі, який має замір кандитувати на президента ЗДА в 1972 р., плянує видати на виборчу кампанію: в 1971 — 1.5 мільйона долярів, в 1972 на передвиборчі збірання („прімарії") — 6-10 мільйонів долярів, а на саму виборчу кампанію — 20 мільйонів долярів.

◆ **Кубинський президент Г.** Кастро вибирався з відвідинами до чілійського комуністичного президента С. Альєнде. Для підготови відвідин виїхало до Чіле 60 кубинських поліційних аґентів. Відтак відвідини відкликано, щоб не дражнити ЗДА.

◆ **В СССР припадає один** автомобіль на 234 мешканців, а в ЗДА один на 2.4 мешканців. В СССР є всього 150 ґаражів для направи автомобілів.

◆ **Американське міністерство** оборони заявило, що має певні інформації, що в СССР збудовано недавно 100 підземних баз для вистрілу многоголових ракетних бомб. Крім того, такі підземні бази є збудовані теж у Польщі, Чехо-словаччині та Східній Німеччині.

І. СОЛОМОН — СУДДЯ НАЙВИЩОГО СУДУ МАНІТОБИ

Федеральний міністер справедливости Дж. Турнер назначив манітобського провінційного суддю І. Р. Соломона суддею найвищого суду Манітоби.

І. Соломон народився 1910 р. в Галичі, Манітоба. Був адвокатом у Селкірку та Вінніпезі. Був ліберальним послом з виборчої округи Емерсон в 1941, 1945, 1949 та 1953 р. В 1957 р. його назначено манітобським провінційним суддею. Суддя І. Соломон брав живу участь в українському суспільному громадському житті, як член організації СУС. Був теж кілька разів членом президії КУК.

Він є другим канадцем українського роду, що займає пост судді найвищого провінційного суду.

Першим суддею найвищого суду Алберти був іменований широкознаний едмонтонський адвокат та громадянин П. Ґрещук.

ПОЖЕЖА НА КОРАБЛІ

Норвезький пасажирський корабель „Метеор", що мав на покладі 91 пасажирів, головно американців, та 91 членів залоги, впав жертвою пожежі в віддалі 60 миль від Ванкуверу. Пожежа вибухла вночі. Пасажирів та частину залоги вдалося врятувати поблизьким суднам, а 32 члени залоги згинули в огні або втопилися в морі. Є підозріння, що пожежа постала наслідком підпалу; поліція веде слідство.

В АРҐЕНТИНІ АРЕШТУЮТЬ ВІЙСЬКОВИХ СТАРШИН

В Арґентині арештовано кільканадцятьох вищих військових старшин під замітом приготувань державного перевороту проти теперішнього уряду з президентом А. Ланусе. Провідником заговору мав бути спенсіонований генерал Е. Лябанка, якого Ланусе звільнив з військової служби в 1969 р. Загально вважають, що коло заговірників не було велике і становище арґентинського уряду не загрожене.

Заговірників виявив один старшина, якого вони вербували, але він не погоджувався з їхніми плянами.

МЕНШАЮТЬ ФАРМЕРСЬКІ ПРИБУТКИ

Домініяльне статистичне бюро проголосило, що фармерські прибутки в 1970 р. були значно менші, як у 1969 р.

У 1969 р. всі фармери в Канаді мали чистого прибутку з фарм понад один мільярд 579 мільйонів, а в 1970 р. лиш один мільярд і 193 мільйони долярів.

Фармерські прибутки в степових провінціях були такі: в Манітобі чистий фармерський прибуток в 1969 р. був 117.1 мільйонів, а в 1970 р. 78.6 мільйонів; в Алберті в 1969 р. 283.4 мільйони, а в 1970 р. 226.2 мільйони; в Саскачевані в 1969 р. 402.9 мільйонів, а в 1970 р. 202.7 мільйонів.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 30 травня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 6 червня, о год. 2-ій пополудні.

Прем'єр Трюдо в квітучому Києві

Всі подорожні, що відвідують столицю України Київ, захоплюються красою того міста. Не інакше було й з канадським прем'єром П. Трюдо та його товариством, що після триденного побуту в Москві, відвідали столицю України. До того це був якраз час, коли Київ виглядає чудово. На всіх вулицях Києва квітли каштани, якими він славиться й які є неначе символом квітучого Києва. Один з журналістів, що побували з Трюдом в Києві, пише, що „небагато міст у світі може похвалитися такою зеленню, стільки квітами та стільки гарними чоловіками та жінками, що Київ".

Прем'єр Трюдо приїхав до Києва літаком прямо з Москви. Його привітав на летовищі голова ради міністрів УРСР В. Щербицький, після чого Трюдо поїхав до призначеного йому будинку. По дорозі тисячі киян вітали Трюдо, вимахуючи радісно руками. Дехто з них держав у руках канадський прапор. Всі вулиці були прибрані совєтськими та канадськими прапорами. Трюдо їхав у одному з 50 автомобілів, у яких їхали учасники канадської делеґації та представники уряду УРСР.

Другого дня Трюдо та його товариші оглядали Київ. Трюдо оглянув собор св. Софії, що тепер є музеєм, пам'ятник Тарасові Шевченкові, новий будинок театру на 4,000 місць, київську оперу та склав вінок на пам'ятнику невідомого вояка.

Трюдо, який виглядав вдоволений, був у надзвичайно доброму настрої, ходив поміж людьми, вітався з ними та говорив при помочі свого перекладача, торонтського посла українського роду В. Дікона (Дякова?), що приїхав з України до Канади малою дитиною й добре говорить по-українськи. Трюдо та його дружина здобули собі зразу симпатію у киян.

Всі репортери стверджують однозгідно, що в Києві панувала надзвичайно приємна атмосфера серед населення й всі почували себе значно свобідніше, як у Москві. Деякі кореспонденти не приховують відчуття напруження, яке панує в Києві наслідком переслідування української культури та русифікації. Через це прем'єр Трюдо уникав якихнебудь розмов чи натяків на це напруження, не хотячи заходити в немилі розмови з представниками уряду УРСР. Не було теж багато офіційних промов. На одному офіційному прийнятті, що його влаштував уряд УРСР Трюдо говорив через свого перекладача В. Дікона. Його промова була написана в Оттаві два тижні до його виїзду до СССР його політичним дорадником й була не надто щасливою. Трюдо порівняв СССР з Канадою і ствердив, що обидві держави мають таку саму федеральну систему, яка забезпечує повні права в Канаді всім провінціям, а в СССР — усім 15 республікам. Цю частину промови критикували навіть канадські кореспонденти, які були з Трюдо і визнаються досить добре в відносинах у СССР.

В своїй промові Трюдо згадав теж про канадських українців, яким висловив признання за їх великий вклад у розбудові Канади.

Після прем'єра промовляв посол В. Дікон. Він просив уряд УРСР влегшити українцям УРСР дозволи на виїзд на відвідини їхніх свояків у Канаді.

Одночасно просив облегшити приписи відносно відвідин родин канадськими українцями в Україні. Багато канадських українців, що відвідують Україну, не можуть відвідати своїх рідних по селах, бо совєтські приписи на це не дозволяють. Чимало мешканців УРСР бажало б виїхати до Канади, де живуть їхні рідні, одначе уряд СССР робить дуже великі труднощі, а то й зовсім унеможливлює виїзд до Канади. Дікон просив про злагіднення хит приписів.

Ані В. Щербицький, ні інші високі достойники, що були приявні на бенкеті й слухали промови посла Дікона, не обіцяли нічого; сказали, що постараються ті справи розглянути. Очевидно, що ні Щербицький ні інші міністри не могли нічого обіцювати, бо ці справи вирішує всесоюзний уряд у Москві.

В цілому відвідини канадської делеґації в Києві пройшли в милому настрою завдяки приязному ставленню мешканців Києва, які вважають, як писав один з кореспондентів, що „в Канаді живуть на сході французи, на заході англійці, а посередині, на степових провінціях, самі українці". Знову ж канадська делеґація, яка теж ознайомлена з канадськими українцями, почувала себе в Києві, як у одному з міст, де багато українців, на якійсь українській імпрезі.

Найбільше зворушений відвідинами Києва був посол В. Дікон, який, оглядаючи Київ і любуючись його красою, плакав зі зворушення.

Засудили за шпигунство

Польський військовий суд у Варшаві засудив на 5 років тюрми американського громадянина 43-річного інженера А. Мюллера за військове та господарське шпигунство.

Мюллер жив у Польщі до 1956 р., коли виїхав до Німеччини на прогульку й там залишився як політичний втікач. Відтак виїхав до ЗДА й жив з дружиною та трьома дітьми в Дейтоні, Огайо. Минулого року в жовтні поїхав на тритижневі відвідини до Польщі і там його арештовано, а відтак поставлено перед суд. Йому закидувано, що він в 1956 р., щоб дістати дозвіл на побут в Німеччині, подав американській, англійській та французькій розвідці різні дані про продукції великої фабрики сталі та про розташування війська в краківській окрузі.

Мюллерові не помогло те, що він американський громадянин; його судили як польського зрадника. Американського адвоката, який приїхав його боронити, допущено до суду лише як обсерватора, щоб „зберегти військові таємниці", про які говорено в суді.

Нова ліберальна партія

Кол. федеральний міністер державної оборони П. Гелієр, який зрезиґнував зі свого становища в 1969 р., створив нову незалежну ліберальну партію, яка називається „Акція Канада". Програма партії має відповідати потребам й бажанням загалу канадців.

Докладна програма партії буде проголошена 12 червня.

Вибори в Саскачевані

Саскачеванський прем'єр Р. Тачер проголосив провінційні вибори на 23 червня. Тачер закликав членів ліберальної, проґресивно - консервативної партії та партії суспільного кредиту створити спільний фронт у виборах для боротьби з „соціялістами", тобто партією НДП, яка давніше була в Саскачевані при владі.

Урядова, ліберальна партія мала в Саскачеванській леґіслятурі 34 послів, партія НДП 24, а одна посольська округа була без посла.

У ЧІЛЕ ВІД ПРИХОДУ ДО ВЛАДИ КОМУНІСТИЧНОГО ПРЕЗИДЕНТА С. АЛЬЄНДЕ уряд націоналізує чимало великих підприємств. Недавно знаціоналізував найбільшу в світі копальню міді Ель Теніенте, що належала американській компанії. Причиною націоналізації є "неправильності" та дефіцит, що дійшов суми 5.5 міл. долярів. На світлині — знаціоналізована копальня міді.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

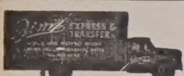

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті

PLUMBING VILLAGE
DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

MARKET TIRE RETREADING LTD.

Tony YUSAK

Walter KUPTASH

ЗАХОДІТЬ ДО НАС ЗА ВСІМИ ВАШИМИ КОЛЕСАМИ ДО АВТОМОБІЛІВ
ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ ДВА ПРИМІЩЕННЯ:

PASSENGER, TRUCK & FARM TRACTOR
Belt Splicing — Wheel Balance — Wheel Alignment
— COMPLETE BRAKE JOBS —

106 стріт і 104 авеню ТЕЛ.:422-1415
158 стріт і 111 авеню ТЕЛ.: 489-7001

KELLY SPRINGFIELD UNIROYAL MICHELIN

USE YOUR CHARGEX CARD

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● PARIS FUR CO., 10343 - 80 Ave., EDMONTON, Alberta
Подрібна та гуртова продаж. Нові футра і вживані. Направляємо, перерабляємо, переховуємо на зиму.

—o—

● Готель на продаж (в супокійній околиці) — 30 кімнат до спання та 6 мешкань („світів"). Постійно зайнятий гістьми. Одно мешкання з двома спальнями для власників. Продається перший раз. Догідний для молодих людей. Ціна приступна, якщо готівка. На готелі нема ніякого задовження („чистий тайтел"). Власники продають, бо переходять на відпочинок. За ближчими інформаціями пишіть:

MILE ZERO HOTEL LTD.
917 - 102 Avenue
Dawson Creek, B.C.

—o—

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні.
Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS

M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!
You name it, we'll fix it for you, save you big money.
SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

НА ПРОДАЖ:

„Шевролет" з 1967 р.
„Шевролет" з 1968 р.
(Імпала)

ТРЕЙЛЕР — „Арістократ" з 1969 р. Довгий на 17 з половиною фітів. Повний комфорт.

Електрична піч нормального розміру (31, 34, 36 цалів, біла).

Телефон: 479-3745, або 474-2004

· На 31 грудня 1970 р. на фармах у ЗДА було 67.5 мільйонів свиней.

Repaired — Rebuilt — Adjustments — Free Inspection
PAY-LESS
AUTOMATIC TRANSMSIISONS
13208 FORT ROAD
Satisfaction Guaranteed
Phones: 476-4777 — 475-1618 Edmonton

Найкращий історичний кольоровий фільм „ПАН ВОЛОДИЙОВСЬКИЙ"

ПЕРШИЙ ПОКАЗ в Едмонтоні та Келгарі найкращого історичного фільму, "Пан Володийовський", що його колинебудь виготовила польська фільмова продукція, а який дістав багато міжнародних нагород.
В фільмі росказується історія непереможного вояка полковника Володийовського, якому довірено оборону Кам'янця Подільського та інших місцевостей перед турецькими нападами.
Прийдіть усі, приведіть теж ваших приятелів та подивіться на цей кольоровий бадьорий фільм, оснований на творі лавреата Нобелівської нагороди Г. Сенкевича та автора повісти "Кво Вадіс".

неділя – 23 травня в год. 3; 6 і 9 вечора
STUDIO 82 CINEMA
9621 - 82 Ave., EDMONTON Phone: 433-5945

понеділок – 24 травня в год. 1 і 4 попол.
PLAZA THEATRE
1133 Kensington Rd, CALGARY N.W. Ph.: 283-4722

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
793 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

One HOUR "MARTINIZING."
THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

· **Австралія продала Кубі** 20 машин до збору цукрової тростї, бо спроваджені з СССР машини не працюють правильно. Австралійські машини вироблені в Канаді.

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

· **Словацька комуністична** партія на своєму з'їзді ухвалила викинути з партії багатьох членів. Між 81 членами центрального комітету чомусь не вичислені ні теперішного секретаря комуністичної партії ЧССР Г. Гусака, ні В. Біляка, ні словацького міністра Е. Пепіха.

· **На ліцитації в Мюнхені** продано картку із головними думками одної промови Гітлера за 545.00 дол., його членську виказку в автомобілевому клюбі за 270.00 дол., портрет Гітлера з його підписом за 670.00 дол. ітд. Всі купці були німці.

· **Плем'я Кривавих індіян** („блад індіянс") коло Летбридж відкрило фабрику готових домів. Федеральний уряд позичив на той проєкт 876,000 дол. В фабриці повинно працювати 250 індіян, що зароблятимуть понад мільйон долярів річно.

НАЙБІЛЬШИЙ В ЕДМОНТОНІ ВИБІР НАЙНОВІШИХ ТЕКСТИЛІВ
„Тканини на ярди — решітки на фунти"
TEXTILE Discount Centre
10012 - 101 A Ave.
Edmonton, Alberta

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ
Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.
Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і трикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.
В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.
Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.
Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.
Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Shirley Potter Costumes
Винаймаємо для молодої цілий весільний стрій.
Весільні сукенки, вельони та прикраси на голову.
Теж сукенки для дружок, дівчат, що несуть квіти та для матері молодої.
10130 - 104 Street
EDMONTON, ALTA
Tel.: 429-1556

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Lincoln Hotel
COMFORTABLE ROOMS
Dining Lounge & Restaurant
10266 - 102 St., Ph.: 424-6112
Edmonton, Alberta

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

ПЕРЕМОЖЦІ В КОНТЕСТІ ч. 3

Організації, групи, парафії
1. Анна Данильчук 150 — $75, 2. І. Дові 125 — $50, 3. Т. Раско 113 — $25 (Пресвятої Евхаристії).

Індивідуальні продавці в Едмонтоні
1. Іван Могила, Келгари 40 — $75, 2. Еміль Рогуский Едмонтон 23 — $50, 3. Майк Вединовскі, Едмонтон 12 — $25 (парафія півн. Едмонтону).

Індивідуальні продавці на фармах
1. Марія Колісник, Вімі, Алберта 25 — $75, 2. Павло Піговнч, Баргед, Алберта 19 — $50, 3. Іван Садовий, Нюбрук, Алберта 17 — $25.
За час від 1 квітня до 1 травня 1971.

Вже Скоро
26 Червня (June)
Лиш за $1.00 можете виграти
Один з
5 АВТОМОБІЛІВ

2 Buick Lesabres and 3 Pontiac Parisiennes

в єпархіяльній оселі над озером Вобман.
Чеки чи грошові перекази за квитки треба виставляти на:

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESAN RECREATION BRANCH
P.O. Box 6330 — Postal Station C
Edmonton 20, Alberta

Please send me .... tickets at $1 per ticket on the 1971 Car Raffle.
Enclosed is my remittance (either cheque or money order).
Name ....
Address ....
....
Telephone ....

This sweepstake is conducted by the Ukrainian Catholic Diocesan Recreation Branch under the authority of the Government of the Province of Alberta.

ОСТАННЯ НАГОДА Групові поїздки в Україну - прямо з Едмонтону

Astro Travel Service
10019 - 103 AVE.
TEL. 423-2351
CENTENNIAL BUILDING
EDMONTON, ALBERTA

Іван ДОРОСЕВИЧ
Байрон МЕТЕСОН

ПОДАЄМО СПИСОК МІСТ В УКРАЇНІ, ЯКІ МОЖНА ВІДВІДУВАТИ ВСІМ ПОДОРОЖУЮЧИМ ТУРИСТАМ ОКРЕМО
— Вінниця — Одеса — Ужгород — Донецьк —
— Полтава — Харків — Запоріжжя — Рівне —
— Херсон — Київ — Симферопіль — Львів —
— Чернівці — Тернопіль — Ялта —

ПОБУТ В УКРАЇНІ — 19 ДНІВ.

Черкаси, Канів, Кременчук можна відвідати пароплавом по Дніпрі, Севастопіль з Ялти по Чорному морю, але у тих містах немає можливостей для нічлігів.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Наша Церква між Сходом і Заходом

Johannes Madey, Kirche zwischen Ost und West, (Церква між Сходом і Заходом). Мюнхен, Український вільний університет, стор. 269.

Німецька книжка д-ра П. Мадея має підзаголовок «Причинки до історії Української і Білоруської Церкви». Насправді, це повний огляд історії Руської (Української) Церкви, написаний з точки погляду «Схід — Захід».

Автор, народжений 1933 в Катовицях, закінчив богословські студії в Мюнхені. Потім здобув ступінь доктора філософії. Отець Мадей цікавиться Східними Церквами. 1968 року був членом німецької делегації, яка під проводом кардинала Ю. Деп-фікера, їздила до патріярха Атенагора. Торік у Римі вийшла з друку книжка П. Мадея французькою мовою про питання української патріярхії.

Що є в книжці «Церква між Сходом і Заходом?» Нема в ній нових наукових відкрить, хоч вона написана за науковими вимогами, каже автор (стор. 8.).

Точність Мадея гідна подиву. Він подає добрий бібліографічний список джерел і творів, дає теперішню статистику наших спархій і екзархій. У цій книжці знайдеш список (з датами) всіх київських і галицьких митрополитів, далі — всіх єпископів усіх спархій після Берестейської унії. Розділи книжки мають ясний уклад. А всюди — факти, факти . . .

Хочете, наприклад, знати, скільки разів совєтські суди судили Блаженнішого Йосифа? Чотири рази. Німецький автор подає теж місцевості, концентраційні табори і в'язниці (стор. 206.).

З німецькою точністю українські назви міст, прізвища людей подаються за українською вимовою, білоруські — за білоруською. На кінці книжки вміщений докладний покажчик.

Можна сподіватися, що в знавців церковної історії Україні праця Мадея знайде прихильний відгук. Не треба й казати, що здався б український, а теж англійський переклад цього зясно написаного огляду.

Додамо, що книжка Мадея написана з певної точки зору. Фразу між «Сходом і Заходом» не вигадав Мадей, але він її розуміє по-своєму.

Історик культури, певно, погодиться з тезою, що Україна є країною між Сходом і Заходом. Літургіст, обороняючи східний (візантійський) характер культу Української Церкви, з недовір'ям дивиться на фразу «між Сходом і Заходом», побоюючись літургійної плутанини. Все ж деякі факти залишилися фактами. І не всі погані.

Наприклад дзвони, відомі і в Греції, до нас прийшли з Заходу. Вже галицькі князі спроваджували німецьких майстрів. Потім були в нас власні ливарні дзвонів. Дзвони поширились по всій Україні і Білорусі. Західні дзвони захопили теж Московщину, як визнає Є. Голубинський.

Стилева церква з дзвіницею, на середині українського села, це насправді українське поєднання Сходу і Заходу.

Мадей, як історик, інакше розуміє Схід і Захід. Схід — це Московія; Захід — Польща. Ці два камені безнастанно терли Руську (Українську) Церкву. Куди сягнула рука російських царів чи їх комуністичних наслідників, там наставала руїна. Польська держава і Церква теж безнастанно підривали Руську Церкву. Мадей подає багато фактів, починаючи від свідчення Длугоша про захоплення перемиської церкви св. Івана 1412 року.

Були колись і в наш час деякі польські єпископи, які прихильно ставились до українців і білорусів. Мадей наводить їхні прізвища. Але це не міняє загальної історичної картини Церкви між ворожим Сходом і неприхильним Заходом.

В Україні — каже Мадей (стор. 207) — Українська Церква живе тільки в катакомбах; за океном і в західноевропейських країнах вона, держачись своєї традиції, шукає організаційної єдности для власного добра і добра Вселенської Церкви.

Оглядайте Ізраїль — згори

До Ізраїлю туристи приїздять великими літаками. Чому б не оглядати цю країну з малих літаків? Це зручний спосіб, зокрема, для старших осіб і для тих, яким спішно.

З єрусалимського аеропорту тепер щораз частіше злітають угору малі літаки, що везуть п'ятьох-шістьох туристів оглядати Іродову палату, збудовану на верху скелі Масада, або манастир Св. Катерини на Синаї. Кошт такої поїздки 35 - 100 долярів.

Вісті з Едмонтону

"МЕРЕЖІ": зліва направо Зоряна Климкович, Анна Дейвіс, Ірина Онуферко, Марія Тодорук, Марія Дитинак, Люба Татуз, Ольга Литвинець, Ольга Гладюк. Фото: "Академія"

6 червня: прийдіть на концерт зі свіжою програмою

(ор) Український театральний ансамбль в Едмонтоні під патронатом відділу КУК дасть концерт пісні, слова, танців з різнородною програмою. Виступлять: ансамбль співачок «Мережі», танцювальний ансамбль «Сокіл», рецитатор п. Роман Осташевський, як також різні солісти.

Програма цілком нова: нові пісні, нові танці.

Концерт відбудеться в залі авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню, в неділю, 6 червня, о 8 годині вечора.

Побажаним було б, щоб молодь усіх наших молодечих організацій взяла численну участь, щоб почула й бачила мистецтво української пісні, слова, танцю, яке є одним з виховних чинників. Українське громадянство своєю присутністю засвідчить, що їм дорога українська пісня, яка ширить українську духову культуру серед української спільноти.

Зустріч з канадськими дипломатами

Канадське міністерство закордонних справ завело такий звичай, що молоді дипломати, які мають виїздити до канадських дипломатичних представництв до різних держав, відвідують різні місцевості в Канаді та зустрічаються з представниками різних національних груп, що живуть у Канаді.

В Едмонтоні така зустріч, уже друга з черги, відбулася 18 травня в залі УНДому.

Прибуло 16 молодих дипломатів, а з українців були приявні: суддя найвищого суду Алберти п. П. Грещук, провінційний міністер А. Головач, священики обох українських церков, студенти Албертського університету, та представники місцевих організацій.

Після короткого привіту д-ра М. Снігуровича та слова одного з дипломатів Т. Джансона, всі приявні провели вечір на свобідній гутірці, відповідаючи на різні питання та даючи пояснення про справи, що цікавили молодих дипломатів.

Під час прийняття танцювальний гурток «Кобзар» виконав кілька українських народних танців. Один член того гуртка дав коротке пояснення про українські одяги танцюристів та пояснив поодинокі танці.

Після кількагодинної гутірки молоді дипломати прощалися зі своїми співбесідниками, збагативши своє знання відомостями про українців та Україну.

Організатором зустрічі на прохання представника міністерства був д-р М. Снігурович; п. В. Духній подбав про перекуску та напитки.

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівтірка пересилаються погодинні українські релігійні програми:

31 травня: візантійський хор голляндців;

1 червня: «В обороні ненародженого життя».

7 червня: рідна школа катедральної парафії.

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків Едмонтонської спархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — оо. василіяни.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 28 травня:

год. 7:30 веч. в залі школи Пресвятого Серця, 9624 - 108 А. авеню: річний концерт українських танків. Також буде виступ молодечого хору катедральної парафії св. Йосафата.

Субота, 5 червня:

о 7-ій годині веч. сходини книголюбів у п-і О. Манастирської, 10953 - 122 вул.

Неділя, 6 червня:

о 8 год. веч. в «Алберта коледжі»: концерт вокальної студії проф. Д. Березинця. Акомпаньяторки: М. Фодчук та Ір. Кунда. Вступ: добровільні датки.

Канада потребує вашої співпраці для переведення перепису населення 1-го червня

Цими днями до вас надійде формуляр із запитаннями. Проситься вас виповнити формуляр згідно з вказівками поданими в ньому.

Перепис населення в нашій країні є звичайною річчю. Це єдиний засіб одержати точний образ населення Канади.

Чому ви повинні допомогти Канаді перевести цей перепис населення? Це тому, що перепис населення помагає кожному включно з вами. Коли знаємо хто справді є канадці, де вони живуть, їх вік і вік їх родин та в яких житлових будинках приміщуються, то використавши ці дані, можемо плянувати на майбутнє. Ваше майбутнє.

Статистичні дані перепису (цензусу) населення використовують усі уряди для плянування таких важливих справ, як школи, шпиталі, дороги. Дані перепису потрібні і використовуються підприємствами, індустрією, проводами робітництва, фармерами і різного роду агенціями з метою допомогти в плянуванні поліпшення життя людей в цілій країні.

Не турбуйтесь тим, що інформація, яку дасьте не буде задержана в таємниці. Згідно із законом, усі інформації мусять бути затримані в суворій таємниці. Усі домініяльні статистичні бюра заприсяжені заховувати секрет. Закон також каже, що кожний мешканець в Канаді мусить бути зачислений до національного перепису.

Інформація про індивідуальні звіти не буде нікому доступна. Навіть іншому державному департаментові.

Виповніть належні місця у формулярі дуже обережно олівцем. І пам'ятайте, що всі питання мають важливе значення.

Формулярі з запитаннями друковані англійською і французькою мовами. У випадку труднощів щодо мови, порадьтеся з кимось з родини або з приятелем, якому ви довіряєте і який краще за вас знає мову.

Якщо одержите оплачену зворотну конверту з формулярем для перепису, виповніть формуляр і поверніть на подану адресу. Якщо немає зворотної конверти, не висилайте нічого, але задержіть цей формуляр, аж поки його не забере від вас представник перепису.

Отже, поможіть нам, щоб ми помогли вам, і виповніть старанно вашу переписну форму 1-го червня.

Перше червня - день перепису "цензусу"
Включіть себе в цей перепис

DOMINION BUREAU OF STATISTICS
BUREAU FÉDÉRAL DE LA STATISTIQUE

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Gourlay's Wedding Shoppe

Specialists in Wedding Invitations

PHOTOGRAPHS — FLOWERS — CAKES — BRIDES BOOKS
CAR DECORATIONS — CARDS — GIFT WRAP
BUSINESS AND SOCIAL STATIONERY

10420 JASPER AVE. PHONE 429-5060

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

АКТИВІСТКА РОЗКАЗУЄ ПРО ГОЛОД В УКРАЇНІ (1)

Василь ГРОСМАН

Російське видавництво «Посев» у Німеччині опублікувало повість Василя Гроссмана «Все тече», в якій багато чого стосується України.

Гросман, народжений у Бердичеві 1905 року, жидівської національности, є інженером-хеміком. Опублікував філософську п'єсу «Якщо вірити пітагорейцям», яку засуджено. Рукопис повісти «Все тече» якось потрапив на Захід. Недавно наша газета друкувала один уривок.

Тепер подаємо інший уривок, що появився в українському перекладі в журналі «Український самостійник».

Герой повісти Іван Григорович, у добу десталінізації, вертається з концентраційних таборів додому. Дівчина, яка обіцяла на нього чекати, давно вже замужем. З родичами він не знаходить спільної мови. Врешті знаходить працю, наймає мешкання у вдови. Вона працює куховаркою. Колись була сільською активісткою. Вона і розказує Іванові Григоровичеві, що ділось в Україні в час штучного голоду.

Надійшла смертна кара — голодом.

А я тоді вже не мила підлоги, а працювала рахівником. І мене як активістку послали на Україну для скріплення колгоспу. У них там, пояснювали нам, дух приватної власности мінцїший, ніж у РРФСР. І справді. У них гірше, ніж у нас ішли справи. Послали мене не далеко — ми ж бо на кордоні з Україною. Від нас до цієї місцевости не було і трьох годин подорожі. А місцевість гарна. Приїхала я туди — люди як люди. І стала я в правлінні їхньому рахівником.

Я на всьому, мені здається, розумілася. Мене, мабуть, недаремно старий міністром називав. Це я тобі тільки кажу, бож тобі — як собі, а сторонній людині я ніколи про себе не похвастаюсь. Усі звіти я без паперів у голові тримала. І коли інструктаж був, і коли наша трійка засідала, і коли керівництво горілку пило, я всі розмови слухала.

Як було? Після розкуркулення дуже посівні площі занепали і врожайність низька зробилася. А відомості давали, буцімто без куркулів відразу розцвіло наше життя. Сільрада бреше в район, район в область, область у Москву. Все як треба: центр — області, області — по районах. І дали нам на село заготівлю — за десять років не виконати! У сільраді і ті, що не пили, зі страху перепилися. Очевидно, Москва понад усе на Україну покладалася. Потім на Україну і лютувала найбільше. Розмова відома: не виконав, отже ти й сам — недобитий куркуль.

Звичайно, поставки не можна було виконати: площа впала, урожайність упала, звідки ж його взяти, те море колгоспного зерна? Значить, заховали! Недобиті куркулі, ледарі. Куркулів забрали, а куркульський дух залишився. Приватна власність у хохла в голові господиня.

Хто масове убивство підписав? Я часто думаю: невже Сталін? Я думаю, такого наказу, скільки Росія стоїть, не було ще ніразу. Такого наказу не то що цар, а й татари, а й німецькі окупанти не підписували. А наказ — убити голодом селян на Україні, на Дону, на Кубані, вбити з малими дітьми. Вказівка була — забрати і посівний фонд увесь. Шукали зерно, так ніби то це не хліб, а бомби і кулемети. Землю поштрикали багнетами, шомполами, попід полами все поперекопували, всі підлоги повиломлювали, по городах шукали.

У декого забирали зерно, що в хатах було — в горщики, в ночви насипане. В одної жінки хліб печений забрали, поклали на підводу і теж у район відвезли. Вдень і вночі підводи скрипіли, курява над усією землею стояла, а елеваторів не було, зсипали на землю, а довкола вартові ходять. Зерно до зими від дощу намокло, горіти стало — не вистачало у радянської влади брезенту мужицький хліб накрити.

А коли ще з сіл везли зерно, кругом пилюка піднялася, все в диму: і село, і поле, і місяць уночі. Один збожеволів: горить, небо горить, земля горить! Ні, небо не горіло, це життя горіло!

Ось тоді я зрозуміла: найперше для радянської влади — плян. Викидай плян! Здай розверстку, поставки! Перше діло — держава. А люди — нуль без палочки.

Батьки й матері хотіли дітей спасти, хоч трохи хліба заховати, а їм кажуть: у вас люта ненависть до країни соціялізму, ви плян зірвати хочете, дармоїди, підкуркульники, гади. Не плян зірвати — дітей рятувати хочемо, самим урятуватися. Їсти ж бо людям треба.

Розповісти я все можу, тільки в розповіді — слова, а це — життя, мука, голодна смерть. Між іншим, коли забирали хліб, пояснили активу, що з фондів годуватимуть. Брехня це була. Не дали голодним ні зернини.

Хто відбирав хліб? У більшості свої ж: із рвику, з райкому, ну комсомол, свої ж хлопці!, звичайно, міліція, енкаведе, де-не-де військо навіть було, я одного мобілізованого московського бачила, але він якось не прикладав зусиль, усе поривався від'їхати. І знову, як під час розкуркулювання, люди якісь стетерілі, озвірілі зробилися.

Гришко Саєнко, міліціонер, з місцевою сільською був одружений, і приїздив гуляти на свята, веселий і добре танцював танго і вальс, і сільські пісні співав. А тут до нього підійшов дідусь, увесь сивенький і почав говорити: «Гриша, ви нас усіх нищите, це гірше, ніж убивство. Чому це робітничо-селянська влада таке проти селянства робить, чого й цар не робив?»

Гриша пхнув його, а потім пішов до криниці руки мити, сказав людям: «Як я ложку рукою братиму, коли я цієї паразитської морди торкався?».

А пилява і вночі, і вдень пилява, поки хліб везли. Місяць — на півнеба жорна, і від того місяця все диким здається, і душно так уночі, мов під кожухом, і поле ходжене-переходжене, як смертна кара страшне.

І люди стали якісь розгублені, і худоба якась дика, лякається, реве, жалується. І собаки вили дуже ночами. І земля потріскалася. Ну ось. А тоді прийшла осінь без дощу, а потім зима навальна. А хліба нема.

І в райцентрі не купити, бо карткова система. І на станції не купиш, бо воєнізована охорона не підпускає. А комерційного хліба нема. З осени стали натискати на картоплю, без хліба швидко вона пішла. А перед Різдвом почали худобу різати. Та й м'ясо це лише на кістках, худе. Курей, звичайно, порізали. М'ясечко швидко поїли, а молока ж одного ковтка не знайдеш, по всьому селу яйця не дістанеш. А головне — без хліба. Ярового нічим сіяти, посівний фонд до зернини забрали. Вся надія на озимину. Озимина під снігом іще, весни не видко, а вже все село голодує. М'ясо з'їли, пшоно, де було, доїдають дощенту, картоплю, у кого сім'я велика, всю з'їли.

Жах ізробився. Матері дивляться на дітей і зі страху кричати починають. Кричать, ніби гадюка в хату влізла. А ця гадюка — з'їсти. Ссе, щелепи корчем бере, слина набігає, все ковтаєш її — та слиною не наїшся. Вночі прокинешся — тихо довкола, ні гомону, ні гармошки. Як у могилі. Тільки голод ходить, не спить.

Діти по хатах з самого ранку плачуть — хліба просять. А мати що їм дасть? — снігу? А допомоги — нізвідки. Відповідь у партійців одна: працювати треба було, байдикувати не треба було. А ще відповідали: в себе самих пошукайте, у вашім селі хліба на три роки закопано.

Але взимку ще справжнього голоду не було. Звичайно, мляві поробилися, животи пороздувало від кортопляного лушпиння, але пухлих не було. Почали жолуддя з-під снігу викопувати, сушили їх, а мельник розвів жорна якнайширше, молов жолуді на муку. Із жолудів хліб пекли, вірніше, коржики. Вони темні дуже, темніші від житнього хліба. Дехто додавав висівок або товченого картопляного лушпиння. Жолуді швидко скінчилися: дубовий гай невеличкий, а на нього відразу три села кинулися. А приїхав з міста уповноважений і каже в сільраді: от паразити, з-під снігу голими руками жолуддя тягають, тільки б не працювати.

14 ДНІВ В УКРАЇНІ

ТРУДНИЙ ПОНЕДІЛОК У КИЄВІ

о. Михайло ШЕВЧУК

Понеділок, кажуть, трудний день. У Києві також. Принаймні для мене.

Узяв я на себе обов'язок доручити подарунок одній особі в Києві. Знаю її ім'я та прізвище. Це трохи мало. Київ не мале село, а велике місто. Правда, в Канаді у великому місті людину можете розшукати телефоном дуже швидко, а тут — ні.

Службовцям Інтуриста кажу про свої пляни (оглядини Києва, поїздка до Канева). Головне ж для мене: знайти п. Б. Чи бюро адрес сьогодні відкрите? Так.

Треба їхати туди. Поїхав туди автобусом. Кажуть мені написати ім'я і прізвище пошукуваної особи. Пишу. Як по батькові? Не знаю. Скільки має дітей? Якого віку? Звідки до Києва приїхав?

Приїхав з Полісся, років 40-50 (угадую, бо не знаю). Дітей, мабуть, двоє.

Віда. В Києві є аж дев'ять осіб, що мають таке ж ім'я і прізвище. Дають мені адресу першого з дев'ятьох і кажуть: пробуйте. Не вірю в успіх. Та що ж робити? Їду на вулицю Дзержинського. Якийсь добродій, що теж їхав автобусом, трохи провів мене і показав дорогу. На тій вулиці самі урядові будинки. Накінець знайшов адресу. Тільки адресу. Людини, якої шукав, там не знайшов.

Двері відчинила мені жінка. Питаю, чи мають рідних у Канаді? Каже, що ні. Чи хтось з Канади пише до чоловіка? Чоловіка нема вдома. Зараз покличе його додому. Жінка говорила зі своєю матір'ю, також і мною, по-російськи. Казала, що їдуть на вакації на Буковину. Має 18-річного сина. Живуть у двох кімнатах. Мешкання скромне, навіть убоге.

Приходить чоловік. Років 58. Говорить по-українському дуже добре. Звичайно, це не та людина, якої шукаю. Але мені здається, що вони не дуже вірять мені, що я добродійний турист з Канади. Нарешті господар мешкання трохи розбалакався. «Привітайте українців Канади», каже мені. Даю йому даруночок, бажаю гарних вакацій і виходжу. Маю ще пів дня. Але розшукувати і стукати ще до вісьмох дверей не маю змоги ні охоти.

Після однієї невдачі — друга. Не можу знайти ресторану, де дають борщ. Учора бачив. Сьогодні не можу знайти. Звісно, трудний понеділок.

Іду до готелю. По дорозі купую декілька газет, між ними львівську «Вільну Україну». У вестибюлі готелю сидить досить багато людей. Мабуть, і вони втомлені. Читають газети. Трохи читав і я. Присівся біля мене чоловік старшого віку. Питає, куди я вже ходив, куди ще хочу йти, як мої враження.

Просить вибачення, що українською мовою не говорить добре. Я — каже — киянин, та ще й уроженець! Через це й «ізвіняється». Розказує мені про Палац культури, що колись був жіночим манастирем. Варто, каже, оглянути цей будинок. Далі, про Хрещатик, що перед нами. Дивимось на нього крізь великі шиби. Будівлі тут старі. Колись тут була кінська торговиця.

Мій співрозмовник заявляє мені свою велику любов до Шевченка. Розказує про перебування Шевченка в Києві. Про те, як поет, запрошений у гості до одного поміщика, вийшов з хати, коли поміщик побив хлопчину, що служив у нього. Шевченко тоді пішки вернувся до Києва.

Пропонує мій співрозмовник поїхати зі мною по Києву і дещо показати. Яка його професія? Не знаю. Чи не професійний пропагандист? У кожному разі — пропагандист. Російські царі, каже, дбали про Україну, про козацтво. Хмельницький, каже, вибрав добру дорогу. Я починаю спростовувати ці несамовиті твердження. Він не зважає, далі балакає про те саме «щастя». Зайшов аж до «уніятської» Церкви, яку, каже, зовсім слушно, для щастя українців викинули за борт.

Розсердила мене ця розмова. Не знаю, чи той уроженець Києва тільки торочив вивчену пропаганду, чи, може, справді, так думає. Згадую про це тому, що й іншим туристам варто це знати. Пропагандист чи непропагандист крутить вам вашою рідною історією, як циган сонцем — і що ви на це? Дехто мовчить, мовляв, балакай собі, скільки хочеш. Дехто протестує. Ніхто, звісно, не любить зайвих суперечок; проте турист з Канади, на мою думку, у такому випадку повинен сказати: ні, я маю інший погляд. Бідна Україна, де люди мовчать і кивають головами.

Після розмови з пропагандистом, мені й не хотілося дивитися в куплені газети. Залишив я їх у кімнаті, трохи походив надворі. Над вечір вийшов з готелю.

На стінах одного будинку бачу великий афіш фільму. Люди сунуть туди великою юрбою. Я гадав, що там кінотеатр. Ні. Я потрапив до підземної залізниці. Ще одна понеділкова пригода!

Я довгенько постояв, поки міг вернутися назад. Зате бачив неймовірно велику масу людей, що поспішала до підземки. Білет дуже дешевий: три копійки. Бачив я, як поліція спіймала двох малих хлопців, що пройшли без білету. Їх поставили набік. Вибравши слушний момент, ті два, користуючись неувагою сторожів, побігли в одні двері і зникли.

У готелі я вечеряв з голляндським студентом. До нас підійшла ще одна туристка — студентка. Я з нею познайомився в час обіду. В неї — клопіт: загубила «талончики» на харчі. Казали їй, що в цій справі треба звертатися аж до Москви. Аж така в Києві «суверенність!» Нівроку. Я був цілий тиждень поза готелем і радо подарував студентці «талончики».

Молода туристка навчається в університеті. Крім того, є вчителькою музики. Сама заробила на поїздку в Україну. Каже мені, куди хоче їхати. З Києва має насамперед телефонувати до тітки. Так мама вдома просила.

Про голляндця, захопленого Україною, я вже говорив. Добре слово хочу сказати і про молоду українську туристку, але... Ну, є деякі «але». Перше «але» — то теперішня жіноча мода. А друге «але» — папіроски. Курить ця молода дівчина. Це мене трохи вражає. І не тільки в понеділок.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

НАХАБСТВО В КИЄВІ

Був наш прем'єр Трюдо в Києві. Телевізія показала нам, як це було.

З прем'єром Канади прибула теж одна особа українського роду. І от підсувається московська пика, і українцеві, що з прем'єром Канади приїхав до столиці України, ставить питання ... по російськи. Що за нахабство!

Чого ж ви далі мовчите, „прогресивні товариші?" Ви ж бачили це також. Чому київський уряд не має своїх амбасадорів у світі? Чому в самому Києві діється те, що ми бачили всі?

Едмонтон В. Гаврин

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Що спричинює те, що СІҐРАМ п'ять зірок продається краще, ніж усі інші роди віскі в Канаді?
ВАШ ДОБРИЙ СМАК!
Це легко зрозуміти чому. Прекрасна якість. Приємна на смак, приємна на око, безперечно найкраща якість. До того йде ім'я і якість Сіграму. Доказ? Це також легко.
Seagram's FIVE STAR CANADIAN RYE WHISKY
ПРИЄМНА ВІСКІ!

Blue and White Attractions Limited Presents
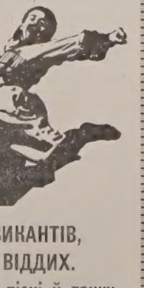
НЕБУДЕННА СЕНЗАЦІЯ!
70 ТАНЦЮРИСТІВ, СПІВАКІВ ТА МУЗИКАНТІВ, ЩО ЗАПИРАЮТЬ ВІДДИХ.
Грузинський ансамбль пісні й танку
Сензаційний виступ, повний радости та захоплення для цілої родини.
В ЮВІЛЕЙНІ АВДИТОРІЇ В ЕДМОНТОНІ
8 і 9 червня в год. 8:30 вечора
В ЮВІЛЕЙНІЙ АВДИТОРІЇ В КЕЛҐАРІ
10 червня в год. 8:30 вечора

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (51)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

В МОГИЛЕВІ

Від Дорогобужа пливе Дніпро на захід. Ніби центрально-російська плита не хоче пустити його на Україну. Що лиш біля Орші він визволюється з її твердих обіймів і врадуваний біжить на полудне, до Могилева, до Києва, до порогів і Великого Лугу, щоб розплистись, мов душа гіндуса у Нірвані, в глибинах бурливого Чорного моря. Радується Дніпро, поспішаючи на Україну. Він уже не річка, а ріка, велика й могутня, третя з черги в Европі.

Зелені луги й левади виходять йому назустріч, з шовковими травами і з пахучими квітками.

Товпищами непереглядними вітають його шелестливі шуварі та трепетливі осики. Спиняє свій скорий хід і задумується над долею країни, в котру впливає. Тоді він глибокий, дуже глибокий, люди говорять — бездонний.

То знову ізгибом могутнім скручує, розливається широко, лишаючи броди й мілими, щоб людям легше було передістатися на другий беріг.

«Гарна ріка!» — каже молодий шведський офіцер-каролинець до свого товариша.

Вони гріються до сонця і дивляться на шведських вояків, що купаються в Дніпрі. Моряцький народ рад гарній воді. Поринають у хвилі з головою і випливають далеко від того місця, де пірнули, обсмалені, всміхнені, веселі, як Трітони. Дехто прібує переплисти ріку.

«Гарна ріка», — притакує другий офіцер, з обличчям, як у дівчини. Молодий, йому ще й двадцять літ не минуло.

«Бачиш, як радо купаються наші вояки».

«Змивають піт і кров, сліди останньої, головчинської битви».

Мрійливо, великими синіми очима дивляться на лівий беріг, на якому рисуються гори.

«Чи це хмари, чи гори?» — питає молодший.

«Гори, товаришу, як у нас».

«Як у нас», — сумним відгомоном повторює другий.

«В багату й урожайну країну входимо мабуть».

«Збіжжя й худоби чимало. Всеж таки за Швецією скучно».

«Скучно».

»Але тут дивно якось почуваєш себе. Ніби тобі давній, дуже давній сон сниться».

«Наші предки ходили туди, перед віками. По слідах предків провадить нас Каролус рекс».

Мимохіть, відрухово шапки з голов скидають і кладуть на мураву.

«Який хосен з тих колишніх походів?»

«Не будь колишніх, може б і нинішнього не було».

«Правда. Король Карло знає, що робить».

Молодий офіцер, студент Упсальського університету, задумався.

Король філософію любив, його молодші офіцери теж радо філософічні книжки читали. Буває іноді, що король ненадійно офіцера стріне й балакати з ним стане, як з рівним собі, по-товариськи. Про що балакати з ним?

«Над чим задумався, друже?»

«Про короля нашого думаю. Ганнібаль розпучливо рідне місто перед римською загладою обороняв, Цезар будував імперію римську».

«Може Карло шведську будує . . .»

«Може . . . ,але він неподібний до них. Король-філософ, фантаст, студент, авантюрист, іноді Арес, то знов Гамлет, імператор, то знову Дон Кіхот . . ., ніяк не розбереш».

«І не треба. Над головами святих сяєво гльорії палає, над головами великих людей — легенда».

«Коли б я на власні очі не бачив короля Карла в таборі, в поході, в битвах, коли б не чув серед найбільшої небезпеки його голосу хлоп'ячого, ніби розбавленого студента на суботнішній кнайпі, гадав би, що Карла видумали люди, щоб скучно на світі не було, бо людство потребує героїв. Звичайна людина — скучна».

«Героїв потрібує людство. Карло їх творить».

«Творить і нищить».

«Як Христос».

— — —

Шведським воякам не хотілося вилазити з Дніпра, вода така чиста, так любовно обіймає їх м'язисті тіла, сонце так гарно гріє, — розкішно тут.

«Чи не здається наших каролінцям, що вони в купіль своїх пращурів попали? Не один мабуть і про рани забув».

«Гарно тут. Та, на жаль, не посидимо довго. Король цілий світ підбити хоче, мріє про одну державу, одного Бога, про велику спільну культуру. Поки того нема, поти не буде щастя, люди воюватимуть за землю, віру, мову, за королівські роди».

«Дежурив я раз біля короля на кватирі. Король нагло вийшов зі своєї бідної домівки, в котрій тільки свічки з воску, ще велика, срібна умивальня, вийшов, і мимохіть заглянув у книжку, котру він читав і лишив не закривши. Вгадай яка?»

«Плютарх».

«Тим разом ні. Були це ворожби Урбана Гіярна, ученика Парацельза. Король нігтем на книжці якраз те місце назначив, в котрому кажеться, що північний Золотий Лев подужає Чорного Орла і владу свою на Азію і Африку розпістре».

Замовкли. Незгоєні рани, під Головчином добуті, і підгарячковий стан, мрійливо настроювали шведських героїв на порозі української землі.

«Україна», — почав старший, — «теж лева у гербі має і краски її такі ж, як у нас, золото-блакитні, як їхнє небо і пшеницею покриті лани. Може, Урбан Гіярн і не збрехав, може, воно й здійсниться».

«Тільки не знати коли, нині, чи завтра?»

«За нашого життя, чи коли порохом розсиплять ся наші кістки. Вірить король, треба вірити й нам».

«Віват Каролус рекс!» — вихопилося їм із уст.

«Віват Каролус рекс!» — підхопили вояки, і Дніпро той виклик на своїх хвилях геть далеко поніс.

— — —

Старшини лежали горілиць і вдивлялися в сонце. Українське сонце гріло синів Швеції.

Думали про своїх батьків, про рідню, про фантастичні заливи своєї північної країни. Але думки все до короля вертали, — він їх підбив, взяв у полон на віки.

Хотіли визволитися з тієї неволі, — не могли. Шукали плям на сонці — не знаходили. Король смішний, король фантаст, король студент, непрактичний, загонистий, дивний!.. Зражували собі його всіма способами — не могли. Чули, що поки живе, він переможець над ними і що навіть по його смерти оставатимуть під непоборною тієї могутньої, дивної індивідуальности.

«Що він має з життя?» почав молодший офіцер. «Нічого. Ходить у старому плащі, їсть те, що ми, дереться на вали, як звичайний вояк, тільки хісна, що титул королівський».

«Навіть жінок не любить».

«Знаєш? Може, й любить більше від нас».

«Нічого я про його амори не чув. Ще й нам цей солодкий овоч відбирає. Перед переправою через Березину сестер жалібниць, маркетанок, весь жіночий народ казав по цей бік лишити. Кажи, що хочеш, — це вже по-людськи. Певно, що жінки, які за армією ідуть, не пріма, а всеж таки — жінки. Знав Карло, що з ними робитимуть москалі».

«Тямив, що Даліля з Самсоном зробила. А тобі мабуть все ще рум'яної німочки Лізи жаль. Потішишся, як на Україну прийдемо. Там, кажуть, дуже вродливі дівчата . . .»

ЗШЕСТЯ СВЯТОГО ДУХА

6 червня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 3

У ті дні, коли кінчилися дні П'ятдесятниці, були всі разом на тім самім місці. І повстав нечайно з неба шум, наче від надходячого буйного вітру, і наповнив увесь дім, де вони сиділи. І явилися їм розділені язики, наче вогненні і осів над кожним з них.

І наповнилися всі Духом святим і почали говорити різними мовами, як їм Дух давав промовляти.

А перебували в Єрусалимі юдеї, мужі побожні, з усякого народу, що під небом. Коли ж повстав той голос, зійшлося множество і стривожилося, бо кожний з них чув, що вони його мовою говорять.

І дивувалися всі та чудувалися, кажучи: Чи не всі ті, що говорять, з Галилеї? І як ми чуємо кожний з нас нашу мову, в якій родилися? Партяни і мідяни і еламіти, і що мешкають в Месопотамії, в Юдеї і Кападокії, Понті і Азії, в Фриґії і Памфілії, Єгипті і в сторонах Лівії, що коло Киринеї, і захожі римляни, і жиди і новововірці, критяни і араби: ми чули, як вони говорили нашими мовами про великі Божі діла.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 27

В останній великий день свята Ісус стояв і кликав, кажучи: „Хто жажде, нехай прийде до мене й п'є! Хто вірує в мене, як каже Писання, ріки живої води потечуть з його нутра".

Це ж сказав він про Духа, що мали прийняти віруючі в нього, ще бо не було Духа Святого, бо не був ще прославлений Ісус.

Багато ж з народу, почувши те слово, говорили: „Цей справді пророк!"

Інші казали: „Це Христос!", а другі говорили: „Хіба ж з Галилеї прийде Христос? Чи ж не каже Писання, що з Давидового роду й з Вифлеєму-села, відкіля був Давид, прийде Христос?"

Так постав роздор у народі через нього.

Деякі ж з них хотіли схопити його, та ніхто не наложив на нього рук. Прийшли, отже, слуги до первосвящеників і фарисеїв, а ті казали їм: „Чому не привели його?"

Відповіли слуги: „Ніколи так не говорив чоловік, як цей чоловік!" А фарисеї відповіли їм: „Чи й вас затуманено? Хіба хто з старшин увірував у нього або хто з фарисеїв? Але цей народ, що не знає закону, — проклятий він".

Каже до них один з них, Никодим, той, що вночі приходив до нього: „Хіба судить Закон наш чоловіка, поки вислухає його перше й дізнається, що він робить?"

Відповіли вони і сказали: „Чи й ти з Галилеї? просліди й побач, що не буває пророк з Галилеї".

І знов говорив їм Ісус, кажучи: „Я світло для світу: хто йде за мною, той не ходить у темряві, а матиме світло життя".

«ІСТОРІЯ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ» М. МАРУНЧАКА

Друкується видання українською мовою

«Історія українців Канади» д-ра Михайла Марунчака, що недавно появилася англійською мовою, незабаром вийде теж мовою українською. Праця вінніпезького дослідника знайшла загальне визнання як найкращий і досі найповніший огляд історії українців Канади.

Ця книжка заслуговує на розповсюдження. Англомовне видання повинно бути в кожній міській бібліотеці та в бібліотеках шкіл і університетів.

Замовлення слати до: Historical Publications, 116 Noble Avenue, Winnipeg 5, Man.

Деякі українські громадяни купили більше примірників книжки, деякі — навіть 20.

На кошти друку українського видання склали: Ів. і В. Палій, Домініон Сити — 1,000 долярів, Гр. Данко, Вінніпеґ — 200, М. Кашинський, Вінніпеґ — 150, Українська Народна Каса в Монреалі — 100, Н. Хабаль, Торонто — 55: по 50 дол.: о. д-р Ст. Семчук, М. Петрівський, Торонто, Д. Стасюк — Вінніпеґ; по 25: Кредитова кооператива північного Вінніпеґу, К. Продан — Калгарі, В. Чопек — Вінніпеґ, А. Мочарська — Вінніпеґ, С. Фроляк — Торонто — 20; С. Порайко, Едмонтон — 12; по 10 дол.: О. Петришин — Тандер Бей, Марія Бзова — Ройкрофт, М. Гикавий — Вінніпеґ.

У Філядельфії висвятили двох єпископів

У Філядельфії 25 травня висвятили двох єпископів Івана Стаха та Василя Лостина, що будуть помічниками філядельфійського митрополита.

Трьома святителями були митрополит Амвросій та єпископи Ярослав (Габро) і Михайло (Дудик). Через демонстрації не було проповіді в церкві.

Напередодні висвяти обидва філядельфійські єпископи-помічники опублікували заяву, в якій кажуть, що вони підтримують заходи для створення патріярхії.

Свята місія в Ню Вестмінтері

Під проводом о. Михайла Щудла ЧНІ з Йорктону відбудеться св. місія у Ню Вестмінстері, Бр. К., в днях 6 - 13 червня з таким порядком:

Початок у неділю, 6 червня, о год. 7:30 веч. Щоранку Служба Божа о год. 9 й наука; щовечора — Молебень о год. 7:30 і наука.

Будуть окремі науки для дітей, молоді й старших.

Закінчення св. місії на празник Пресв. Євхаристії у неділю 13 червня, з таким порядком: рецитована Служба Божа і наука о год. 9 ранку, потім співана Служба Божа о год. 10 ранку, наука, процесія зі св. Тайнами й місійним хрестом.

Після богослужень буде празничний обід у парафіяльній залі з концертовою програмою.

Блаженніший Йосиф приїде до нас?

Блаженніший Йосиф, верховний архиєпископ і кардинал, 28 травня приїде з Риму до Торонта, «якщо не зайдуть в останній хвилині якісь непередбачені перешкоди», по відомляє торонтська «Наша мета».

Прибуття Блаженнішого, за нашими інформаціями, ще не певне. В цій справі наші Владики Канади вислали телеграми Святішому Отцеві.

Як не буде учнів, не буде навчання

УКРАЇНСЬКА МОВА В ЕДМОНТ. ШКОЛАХ

Є небезпека, що в деяких школах — публічних і сепаратних — Едмонтону, де цього року навчали української мови, на другий рік не будуть навчати через недостатню кількість учнів.

Саме тепер укладають плян навчання на наступний шкільний рік. Крім обов'язкових предметів, учні мають до вибору ще чотири надобов'язкові предмети. У деяких школах — кажуть учителі — українські діти вже вибрали французьку мову, гімнастику тощо, але не українську мову.

Для прикладу — школа ім. св. Василія. Торік там почалось навчання української мови. Записалось 26 дітей (7 кляса), в тому тільки 7 українського походження. Тепер у восьмій клясі зголосилося 9; у сьомій клясі — теж 9. Потрібно принаймні 20 учнів у клясі; інакше навчання не буде.

Що робити? Треба українським учням записуватися на навчання рідної мови. Де ж неможливо збільшити кількість, варто, щоб українські учні зі сусідніх шкіл, де української школи не навчають, записувалися до найближчої школи, де її навчають.

В минулому році в Едмонтоні зросли більші злочини на 32% в порівнянні з 1969 р. Найбільше зросли: вбивства, грабежі та насильства. Вломів до домів було 2,838.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

30 травня. Неділя Святих Отців, голос 6

7 червня: Понеділок Святого Духа.

13 червня. Неділя Всіх святих. Голос 8.

20 червня. Друга неділя після Зшестя. Голос 1.

27 червня. Третя неділя. Голос 3.

Необов'язкові свята: св. Івана Богослова (21 травня); 7 червня: Понеділок Святого Духа; 17 червня: Пресвятої Євхаристії; 25 червня: свято Христа-Чоловіколюбця.

Григоріянський календар:

6 червня. Неділя Всіх Святих. Голос 8.

13 червня. Друга неділя після Зшестя. Голос 1.

20 червня. Третя неділя. Голос 2.

27 червня. Четверта неділя. Голос 3.

Необов'язкові свята: Понеділок Святого Духа (31 травня), 10 червня: Пресвятої Євхаристії; 18 червня: свято Христа-Чоловіколюбця; 24 червня: св. Івана; 29 червня: св. Петра й Павла.

НЕДІЛЯ ЗШЕСТЯ СВЯТОГО ДУХА, АБО П'ЯТДЕСЯТНИЦІ

НАША ЛІТУРГІЯ

о. Ярослав ФЕДУНИК

У восьму неділю по Великодні Церква святкує великий празник Зшестя Святого Духа, або П'ятдесятницю.

За наказом Божественного Спасителя апостоли мали оставатись в Єрусалимі аж до сповнення обітниці Ісуса Христа: зіслання Святого Духа: «І ось я зішлю на вас обітницю мого Отця: ви ж позіставайте в місті, поки зодягнетеся силою з висоти» (св. Лука 24, 49). Послушні тому наказу, в очікуванні на сповнення обітниці, зібралися вони разом з Пречистою Дівою Марією малою громадою (ледве 120 осіб) в час жидівського свята П'ятдесятниці «в горниці» на молитву.

Свято П'ятдесятниці в жидів було дуже врочисте: воно було одним із трьох рокових празників. В ньому, крім пам'ятки надання 10 заповідей Божих на горі Синай Мойсеєві в п'ятдесятий день по виході жидів з Єгипту, був ще додатковий празник: подяки за жнива. На цей празник з'їздилися жиди не тільки з Палестини, а й з усієї діяспори.

Про це виразно зазначено в Діяннях (2, 9-11): «Партяни і мідяни, еламіти і ті, що живуть у Месопотамії, в Юдеї і Каппадокії, в Понті і в Азії, в Фриґії і Памфілії, в Єгипті і в сторонах Лівії, що біля Киринії, і прибулі римляни, і юдеї і пришельці, критяни й араби: ми чуємо, як вони говорять нашими мовами про величні діла Божі». Як видно з наведеного тексту, на це свято приїздили теж прозеліти (навернені до жидівства).

В час, коли апостоли були на молитві, а було це десь біля 9-ої години ранку, коли в храмі відбувалися жертвоприношення, відбулося Зшестя Святого Духа. Опис поданий у Діяннях 2, 1-13. Над апостолами з'явились роздвоєні (поділені) огненні язики. «Роздвоєні» язики, за роз'ясненням символістів, — це був знак, що апостоли мали проповідувати різними мовами, різним народам. А «огненність» виявляла благодатну силу євангельської проповіді та вогонь віри у серцях проповідників-апостолів.

Назва П'ятдесятниці — (з грецької Пентекості) є старозавітного походження, але й в Новому завіті має своє узасаднення, бо подія Зшестя Святого Духа відбулася в 50 день після Пасхи.

Вислідом Зшестя Святого Духа була не тільки духова переміна і християнська зрілість самих апостолів та учеників у розумінні науки та післанництва Христа. Той день став теж днем народження Христової Церкви. По відважному виступі-проповіді ап. Петра до зібраного народу, тодішня церква із малої громади ледве 120 вірних, відразу приймає у своє лоно три тисячі новоохрещених визнавців (Діян. 2, 41).

Початок празника Зшестя Святого Духа сягає апостольських часів. У IV сторіччі св. Василій Великий уклав молитви на призвання Св. Духа, які по сьогоднішній час співаємо в час Вечірні. На Утрені маємо два канони, що їх авторами є Косма Маюмський та Іван Дамаскин (VIII ст.). Окремі пісні на честь цього празника укладали св. Григорій Богослов (IV ст.), Роман Сладкопівець (VI ст.), Теофан (IX ст.) та імп. Лев.

Запровадженням свята Зшестя Св. Духа Церква хотіла перед очі вірних поставити не тільки сам історичний факт Зшестя, але теж його великі наслідки та значення для дальшого розвою, як самої Церкви, так її вірних.

Вся богослужба, молитви та всі обряди цього свята пронизані наскрізь духом правдивої християнської живої віри в доброту й милосердя Бога — Дателя всіх благ.

У суботу, в навечір'я празника, є Велика вечірня з Литією. В «начало обичне» вертається на свою місце молитва «Царю Небесний». Маємо три читання. На Літургії є окремі антифони. Замість «Святий Боже», співаємо «Ви, що в Христа хрестилися». Це літургійна ознака з перших віків християнства, коли в цей день відбувалося хрищення оглашенних. Ап. Дії 2, 1-11; Єв. Ів. 7. 37-52; 8,12. Замість «Достойно», «Величай, душе моя, в трьох особах суще, єдине божество». Ірмос: «Радуйся, царице, матеродівственна славо, всякі бо легкомовні благоговірливі уста промовити не можуть, щоб тебе оспівувати достойно, і безсильний ум усякий, щоб твоє рождество розуміти. Тому то тебе одноголосно славимо».

Тропар, глас 8: «Благословен єси, Христе Боже наш, що премудрими рибаків явив, зіславши їм Духа Святого, і ними уловив вселенну: чоловіколюбче, слава Тобі».

Кондак, глас 8: «Коли Ти, зійшовши, язики змішав, розділив Ти народи, Всевишній. Коли ж огненні язики Ти роздавав, у з'єдинення всіх Ти призвав, і одноголосно славимо Пресвятого Духа».

На початку «начала обичного» співаємо «Царю небесний». Це неначе відповідник до співу «Христос воскрес» на тому місці ввесь час до Вознесення. Там була прослава Воскреслого Христа, тут — Святого Духа, що, на місце Христа, зійшов як Утішитель на апостолів та всіх вірних.

ПОНЕДІЛОК СВЯТОГО ДУХА

За давньою, апостольською традицією Христової Церкви, по великому празникові зараз наступного дня в богослужбах відзначаємо ту особу, яка в попередньому празникові виконувала активну ролю. Почнемо від найстаршого свята Благовіщення. Зараз наступного дня маємо Собор арханг. Гавриїла. Після Христового Різдва, другого дня святкуємо Собор Преч. Діви Марії, ніколи св. Йосифа, якого пам'ять Церква святкує в неділю по Різдві, разом з пам'яттю Давида-царя і Якова брата Господнього. По Богоявленні — Собор св. Івана Предтечі, який хрестив Ісуса. По Різдві Пресв. Богородиці, зараз на другий день: пам'ять святих і праведних богоотців Йоакима й Анни.

Згідно з цією давньою традицією Церкви, зараз у понеділок по неділі Зшестя Св. Духа маємо свято «Понеділок Святого Духа», бо Святий Дух в історичному факті зшестя відігравав не лише визначну, а головну ролю. Ідучи за цією літургійною традицією Церква та остання реформа чи віднова нашого, українського обряду, зберегли цей празник у його давній, притаманній східному обрядові, формі. На жаль, не всі автори «уставів» засвоїли цю засаду, апробовану офіційно Апостольським престолом у новому нормативному виданні богослужбових книг Української Церкви. Дехто далі нехтує не тільки розпорядженням верховної влади, але й духом нашого обряду, подаючи назву латинського празника Пресв. Трійці.

Празник цей має в Латинській Церкві своє літургійно-обрядове виправдання. У латинян свято Богоявлення має інший характер, ніж у нас. Свято Йордану у них — це Епіфанія, себто явлення Ісуса Христа як Месії світу. У нас свято Йордану — це свято «Богоявлення» (Теофанія), себто явлення вперше Пресвятої Трійці. Отже, це в нас свято Трійці. Тому немає змислу впроваджувати іншого, чужого походженням свята в честь Пресв. Трійці, бо це не причиняється до більшого звеличання Пресв. Трійці, як це маємо в час Богоявлення. Мені здається що празник Богоявлення в тій формі, в якій ми його досьогодні зберігаємо і святкуємо, має багато більше величі й духової сили, ніж штучно насаджуваний празник Пресв. Трійці, який наче губиться в тіні містичної сили празника Зшестя Св. Духа.

Літургіст о. Іс. Дольницький у своєму «Типіку» каже виразно, що свята Пресв. Трійці немає в уставах грецьких ані слов'янських, крім наших», і то з часу Замойського синоду, коли латинізаційна хвиля заливала нашу Церкву та нищила її окремішність та обрядову ідентичність.

Вечірня велика, без Литії правиться в неділю Зшестя Св. Духа зараз по Службі Божій з уваги на довгі колінопреклонні молитви, яких автором є св. Василій Великий. Тих молитов є сім. У них священик, у розкаянні, просить Ісуса Христа, щоб, як колись, не зважаючи на людські недостачі, зіслав Св. Духа на самого священика та на всіх вірних. Молитви ці священик проказує перед престолом навколішки. Це єдиний у нашій Церкві випадок, коли не тільки вірні, а й священик, офіційно, у вівтарі стає навколішки.

На Повечір'ї немає канона Богородиці, а береться ввесь тиждень канон Св. Духа.

На Утрені є Велике славослів'я, але без Полислея. На Літургії вся служба празника.

Віддання празника — у суботу перед неділею Всіх Святих.

Звичай окрашати доми й церкву зеленню (маїнням) є жидівського походження. У жидів — це була пам'ятка накривання галуззям шатер у час перебування під горою Синай, де вони одержали 10 Божих заповідей у час П'ятдесятниці.

З Понеділком Святого Духа замикається П'ятдесятниця, а разом з нею цикл неділь, що становлять у церковному літургійному році т.зв. рухомий круг. Круг цей, залежний від Великодня, починається неділею Закхея.

* * *

Духовим змістом обох свят — Зшестя Святого Духа і понеділка Святого Духа — є Св. Дух та Його дія й вплив на людство. Божий слуга митрополит Андрій Шептицький 1932 року, на храмовому празникові Св. Духа в Богословській академії, говорив до нас, студентів: «Великим недоліком чи навіть хибою християнської набожности наших днів є те, що ми забули, що живемо у добі Святого Духа. Ми молимося до різних святих, до Преч. Діви Марії, але найменше до Святого Духа, якого помочі найбільше потребуємо у всіх складних проблемах наших нервових, неспокійних, непевних днів. Нам треба якраз найбільше молитися до Святого Духа, щоб дав нам ласку зглиблення Христової віри, яку маємо понести нашим вірним та по засадам якої ми повинні улаштувати своє життя. У стіп Святого Духа треба шукати помочі й просвічення розуму».

Це тим більше потрібне в наш час, коли багато людей ламають усякі засади, коли, замість Бога, виступає власне занархізоване «я», коли деякі невігласи пропонують власні «об'явлення». Молімся всі, від дитини до старця, до Святого Духа.

Щодня просім допомоги, якої потребуємо. «Царю Небесний» прекрасно збирає всі наші прохання до Нього: «Царю небесний, Утішителю, Душе істини, що всюди єси і все наповняєш, скарбе дібр і життя подателю, прийди і вселися в нас, і очисти нас від усякої скверні, і спаси, Благий, душі наші».

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й єдинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

Богослуження: травень - червень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

30. — Кситуан 10
6. червня — Ріно 10:00 празник; Гайнс Крік 3:00 празник
7. — Ґей Скул 10 празник
13. — Норт Стар 10; Ройс 3:00
20. — Гай Прері 10; Ґренд Прері 3:00
24. — Ройкрафт 10:00 празник
27. — Кситуан 10:00
29. — Ройс 10:00 празник

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

30. — Єншав 10:30 рано
6. червня — Ст. Павль 8:30; Ґлендон 10
13. — Єншав храм 10 р.
20. — Ст. Павль 10 р.
27. — Боннвил 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

30. — Елдорена 10:30 рано, опісля гроби.
6. червня — Восетна храм 10 р.
13. — Радвей 10 р.
20. — Смокі Лейк.
27. — Смокі Лейк.

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

30. Зісл. Св. Духа — Менлі 10:00
6. червня — Едсон (храм) год. 9:30 Литія і св. Літургія; Вайлдвуд год. 2 попол.
13. — Карвел год. 10
20. — Черґіл (храм) год. 9:30
27. — Менлі год. 10.

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton

30. — Ст. Майкел
6. червня — Восток св. Михайла Сшестя св. Духа (храм) 9 год. Всен. 10 год. Служба Божа.
7. Пресв. Тройці — Делф храм 9 год. Всен. 10 год. Сл. Божа
13. Лемонт 10 рано
20. — Делф 10 рано

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

30. Сшестя Св. Духа — Голден — год. 10:30 празник.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

30. Росінгтон — 10:00.
6. червня Св. Духа — Бойл празник 10 р.
7. Прес. Трійці — Просперіті празник 10 р.
13. — Атабаска 9; Фрейнс 11:30
20. — Річмонд Перк 9; Нюпайн Крік 11:30
27. — Атабаска— 9; Бойл 11:30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

30. Ту Гилс, — год. 10 (Парастаси на гробах).
6. червня — Ту Гилс 10 р. (празник.
7. — Плейн Лейк 10:30 р. празник
13. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30 р.
20. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк 10:30 р.
27. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30 р.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

30. — Ллойдмінстер 10:30; празник
31. — Мирнам 10.
6. червня — Бовелон 8:30; Мирнам 10:00
13. — Файделиті 9:00; Моркемб 10:30 празник
20. — Ллойдмінстер 10:30
24. — Мирнам 10:00
27. — Мирнам 8:30
29. — Мирнам 10:00

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

30. — Кемровз 9 (Св. Причастя) Равид Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

30. Зел. свята — Редвотер — р. 10:00
31. Зісл. Св. Духа — Вог — г. 10:30.
6. червня — Редвотер 10 р.
13. — Редвотер 9 р.; Федора 10:30
20. — Вог 10 р. архиєр. Сл. Божа
24. Різдво св. Ів. Хрест. — Редвотер 9 р.
27. — Редвотер 10 р.
29. св. Петра і Павла — Вог 10:30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

6. червня Зшестя Св. Духа — Вілна храм
7. Пресв. Трійці — Спедден, архиєрейські відвідини в 55-річчя існування парафії (храм). Проситься всіх людей околиці взяти участь у святкуваннях.
13. Пресв. Євхаристії — Стрий храм.
20. — Священик бере участь в архиєр. Літургії у Вог.

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

30. Іннісфрі — місто 10 рано.
6. червня — Левой 10 р.
7. — Іннісфрі 10 ренч 10 р.
13. — Ренфурлі 10 р.; Іннісфрі місто 7:30 веч.
20. — Менвіл 10 р.
27. — Іннісфрі 11 ренч 10 р.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent

30. — Дервент 8:30; Нортерн Веллі 10:30 (на цвинтарі по відправі).

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

30. — Норт Бетлефорд; Радісон год 2:30 попол.
6. червня Зелені свята — Норт Батлефорд
7. Пресв. Трійці — Виґкін
13. нед. Всіх святих — Норт Бетлфорд (празник; 3 попол Радісон
20. — Медовлейк
27. — Радісон

На Зелені свята Парастаси на цвинтарях в Норт Бетлфорді о 2 год. попол.

У місяці травні, кожного понеділка, середи і п'ятниці, Молебень до Преч. Діви, в Норт Батлефорд о год. 7:30.

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306

30. — Кадворт 9; Твей 11; Гамболдт 4 попол.

Травневі молебні о год. 8:00 вечора: середа і субота — Кадворт; четвер — Гамболдт; п'ятниця — Бруно.

о. А. Хоруняжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10

30. — Алвена-фарми
6. червня — Ланівці

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

30. — Вакав 10-a.
2. червня — початок місії у Вакав 7:30 веч. (науки рано і ввечері).
6. — Вакав хр. празник з арх. Сл. Божою.
7. Пресв. Трійці — Сокаль хр. празник 10 рано; (гроби)
13. — Вакав 10; Ст. Джуліен 11:30 (гроби)
20. — Вакав 9; Прудгом 11; і гроби.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

30. — Вікторія 10 рано
7. — Алвена-фарми
13. — Алвена-місто
20. — Алвена-фарми

✝

У першу річницю смерти

бл. п. д-ра Степана ГРАБАРЯ

відправиться в катедральній церкві св. Йосафата в середу, 1 червня, о 8 год. ранку заупокійна св. Літургія

На поминальну Службу Божу просимо наших приятелів і знайомих.

Дружина Олена,
сини д-р Роман і Юрій,
д-р Зенона Грабар і
внучка Аніта

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

МОВЧАНКА, ЯКА НЕ ВИХОДИТЬ НА ЗДОРОВ'Я

Радість велику викликав був архиепископський синод восени 1969 року, але з того часу в імені синоду ніхто ніякої офіційної чи хоч би прилюдної заяви не робив і ця довга мовчанка на здоров'я нам виходить. Діються речі, що радости не викликають ні в кого.

Скільки було протестів проти призначення двох філядельфійських єпископів-помічників! Це всі знають. Спосіб призначення нових владик, зовсім певно, не подобався і нашим єпископам. А все ж треба ясно сказати, що наші голосні протести і здогадне невдоволення люди в конґреґації Східних Церков, а теж інші достойники Римської курії не вважають слушними. Не вважають, це нам кажуть і навіть показують. Дала східна конґреґація філядельфійському митрополитові одного помічника, а у відповідь на наші протести додала ще й другого. Це був уже жест конґреґації не Східних Церков, а східних церковних колоній. Бо як у Філядельфії потрібно аж двох помічників, то обох їх могли дати зразу.

Після призначення першого помічника, коли з-за океану приїхали до Риму делегати мирян, Федеріко Алессандріні, керівник ватиканського пресового бюра, заявив, що українці протестують безпідставно. «Українська Церква не має патріяршої системи», сказав він. Обережно теж додав, що висловлює тільки свій особистий погляд. Такого ж погляду придержуються керівники східної конґреґації і згідно з ним діють.

Давні права Східним Церквам будуть повернені. Так сказав II Ватиканський собор. І після собору так кажуть. Але точні норми подасть щойно новий кодекс церковного права, який колись появиться. Все ж одне важливе рішення довелось уже зробити. В березні 1970 року східна конґреґація опублікувала апробовану папою Павлом VI заяву про патріярші синоди. Членами синодів є також заокеанські єпископи. Синоди подають трьох кандидатів на єпископа, з яких одного призначає папа.

Чи ця заява стосується теж архиепископського синоду? Так, сказали визначні знавці церковного права. Адже II Ватиканський собор виразно говорить про патріярші права верховних архиепископів. Однак у згаданій заяві нема виразної згадки про архиепископські синоди і на цій підставі східна конґреґація пустила мельхітів в автономний рай, а українців держить у чистилищі.

Папа Павло, наскільки нам відомо, ніколи не апробував «звуженої» інтерпретації заяви 25 березня 1970 року. Але в східній конґреґації «звужена» інтерпретація є непохитним законом: патріярші синоди можуть сягати і за океан, але українці зі своїм архиепископським синодом хай собі йдуть до Львова.

Чи члени нашого синоду подали папі спільний протест проти згаданої вище інтерпретації, яка є очевидною дискримінацією? Прилюдного виступу, зовсім певно, досі не було, хоч навіть керівник ватиканського пресового бюра спокійно висловлює свій погляд. Висловлює прилюдно, і його цитують навіть у тих країнах, куди ще не сягають патріярші синоди.

Справа патріярхії — будьмо реалістами — залежить не тільки від нас і наших владик. Маймо надію, що ця справа не програна. На цю пору від нас, найбільше ж від наших владик, залежить, чи буде в нас т.зв. синод чи таки всіма визнаний синод.

ЦЕ НЕ ПОШАНА, А ЗНЕВАГА

Довго радили торонтські провідники комунофільської групи ТОУК, одержавши з Києва статую Василя Стефаника: де примістити пам'ятник великому письменникові, подарований київським урядом? Нарешті врадили і примістили. Поставили Стефаника в Едмонтоні, біля будинку комунофільської групи, в самому кутку, між будинком і сусідською коморою чи ґаражем. Завдяки «опіці» торонтських «товаришів» Стефаник, у ювілейні роковини, став нічним сторожем в Едмонтоні.

Відкриття пам'ятника відбулося минулого тижня. Був невеликий гурт людей, був якийсь службовець з совєтської амбасади. Відкрили і пішли. Лишився Стефаник сам у жалюгіднім кутку. Хай не забуває, що він покутський письменник.

Якби з Києва прислали статую Галана, та ще якби за неї київські міністри заплатили зі своєї кишені, то торонтські «товариші» можуть поставити той пам'ятник, де тільки хочуть, навіть близько собачої буди. Ніхто, будьте певні, не протестуватиме. Не те Стефаник. Він визначний український письменник. На гарну статую цього письменника пішли гроші українського народу. Тож знайти на пам'ятник Стефаникові таке місце, яке торонтські «шанувальники» знайшли, — це не пошана, а зневага пам'яті письменника.

НОВИЙ ПАВІЛЬЙОН В ІЗРАЇЛЬСЬКОМУ МУЗЕЇ

Відкривають експонати „культури сусідів"

В Ізраїльському державному музеї цими днями, повідомляє єрусалимська газет «Пост» (20 травня), відкриють новий павільйон «культури сусідів» з цінними археологічними знахідками з різних країн.

Ці експонати дуже давні: 5,000 років перед Христом до 500 після Христа. Походять з Єгипту, Асирії, Греції, Кипру, Італії, Туреччини.

Ізраїльський музей має багату збірку давніх монет. Є теж статуетки етрусків з 6 сторіччя до Христа. Професор Шаул Вайнберґ каже, що цінними є давньогрецькі релігійні написи на кераміці.

Найбільшою сенсацією є два асирійські клинописи (клинове письмо на випаленій глині), що стосуються ізраїльської історії. Один напис — з часів Навуходоносора (Набу-кудуррі-ушур); другий, ще давніший, з 8 сторіччя до Христа, подає відомість про Сеннахаріва (Сін-аххеєріба), що здобув був Юдею.

Ці клинописи, сказав директор музею Вайнберґ, купили «приятелі музею тихо і дешево». Того самого дня одна особа пропонувала купити за куди більшу ціну клинопис Навуродоносора. «Музей відмовився продати».

«Ми, каже проф. Вайнберґ, не можемо рівнятися з великими музеями Заходу. Але вже можемо пишатися тим, що маємо. І сподіваємося мати більше».

НАШЕ ЦЕРКОВНЕ СТАНОВИЩЕ

ШАТА ГАРНИХ СЛІВ

Антін В. Івахнюк

Стаття о. Методія Ничка ЧСВВ «Більше єдности і більше співпраці» («УВ», 13 травня) накидає нам от такий заголовок. У його статті, справді, чимало гарних і дуже популярних слів, але, на жаль, теж дуже вилинялих. Про оцю єдність і співпрацю у нас пишуть дуже багато і відмінюють їх на всі лади, аж набридає.

Чи це щось помагає? Навпаки.

Шатами гарних слів загортають нікудишні, а то й погані вчинки. Не говорять відкрито, бо або не мають відваги, або ховають правду. Від цього не легше. А треба писати без недомовлень виразно, без задньої думки, і тоді ситуація буде ясніша та менше буде непорозумінь.

1

Наш автор, о. Ничка, теж не говорить ясно. Його формулювання затемнюють і так уже темне питання нашої патріярхії. Як бо, наприклад, слід розуміти таке його твердження: «Та не забувати нам, що той самий Собор створив також і труднощі встановити такий патріярхат, які нам треба перемогти».

Які ж це труднощі? Та й де вони і хто їх творить? На жаль, автор цього не каже, а тільки повторює про ці „труднощі" за кард. Фюрстенберґом. Навіщо? Від цього зовсім не стало ясніше.

До речі, нам цілком не зрозумілі християнські мотиви всіх тих, хто творить ці зайві труднощі, бо вони з-поза церковно-релігійної площини. У зв'язку з цим варто згадати, що Українській Католицькій Церкві докоряють і свої, і чужі, що заводить у своє релігійне життя політику. Нехай би всі ті ревнителі вказали нам хоч на якусь одну Церкву, де нема політики.

Пишучи про т. зв. екуменізм, автор добачає, що «Собор зняв з Католицької Церкви шату штивности супроти некатолицьких Церков, супроти інших віровизнань, а навіть супроти атеїзму. У практичному житті католики почали прислухатися до голосу інших віровизнань та в якійсь мірі числитися з ними».

Насамперед треба відмітити, що та „шата штивности" стосувалась римокатоликів, а не східних католицьких Церков. Подруге, ми думаємо, що Собор не здіймав ніякої «шати штивности». Він тільки пригадав Божу заповідь «люби ближнього свого» всім тим, хто її забув і зодягався в «шату штивности» супроти т.зв. схизматиків.

До речі, про початки тієї схизми говорив на Соборі наш митрополит Максим Германюк. Для багатьох треба було аж Собору, щоб скинули свою «шату штивности».

Ми можемо пригадати авторові, що в нашому народі з давніх-давен тієї «штивности» не було. Автор цих рядків походить з Львівської єпархії з колишнього австро-російського кордону. Ще до першої світової війни, наприклад, на Водохрищі (Йордан) щороку виходили на Стир з одного боку православні, а з другого — грекокатолики і спільно святили воду. Наші люди, навіть і римокатолики, щороку ходили до Почаєва на храм, і нікому не спадало на гадку вигадувати якусь «шату штивности». Ба, хіба ж рабини не вітали нашого митрополита, як він приїздив до наших міст!

Тільки згодом ота «шата штивности» настала в частини нашої Церкви, як деякі єпископи стали засвоювати собі, усупереч правам власної Церкви, латинський звичай бути виключним господарем у своїй єпархії, а водночас дедалі більше і добровільно ставати безпосередньо залежними від Риму, а не від своєї помісної Церкви. І це бачимо тепер.

Це дуже від'ємна риса в нас, українців. Усі знаємо, скільки в 1918-20 рр. було ні від кого незалежних отаманів, що дбали, в найкращому випадку, про свій закапелок, а не про цілість української землі.

Та наш автор висунув оцю «шату» на те, щоб далі нею туго прикривати всю невідрадну дійсність і відвернути увагу від цієї нашої дійсности, бо, мовляв, католикам треба «прислухатися до голосу інших віровизнань та в якійсь мірі числитись з ними». Тобто — яким католикам і з ким числитись?

Без сумніву, ми не можемо вимагати від чужинців, щоб вони дивились на наші справи так, як ми на них дивимось. Але — ради Бога — чому ж тоді вони вимагають, щоб ми у своїй Церкві рядились так, як вони хочуть? Нам дивно, що автор не бачить, що це вони мішаються у наші справи, а не ми — в їхні.

Звичайно, цим не хочемо заперечити слушне твердження о. Нички, що «маємо обов'язок так усвідомлювати відповідні чинники, щоб вони бачили справедливість і право на нашому боці».

Проте, щоб мати переконливу силу для чужих «відповідних чинників», треба в першій мірі освідомити ті таки наші «відповідні чинники», хто аж ніяк не сприяє помісності УКЦеркви. І тут слід би було авторові відхилити «шату штивности», а не обмотувати нею щільно нашу дійсність.

Нам цілком не зрозуміло, як можуть приятелі у чужому світі прийняти нас «як зрілого партнера східніх патріярхатів», якщо не всі наші, на превеликий жаль, владики хочуть у цьому бути зрілим партнером. Втім, не слід скидати зі своїх плечей на чужі те, що ми маємо робити і що таки, у своїй суті, насамперед від нас самих залежить, а тільки формально — від папи.

Чи треба дивуватись, що в тих, хто бачить, як ми проґавили такий догідний момент, проявляється вибуховість? Не «супроти себе самих», але проти тих із наших «відповідних чинників», на кого ми так довірливо поклали всю надію, а вони повністю виявили нерозуміння пекучих потреб власної Церкви.

2

Автор о. Ничка слушно каже, що нам доконче потрібна на цю пору єдність. Одначе це знову тільки гарні слова, бо ця єдність глибше не заторкнена. Не знати таки, до кого ці слова про єдність сказані. Чи до нас усіх? Адже не ми, миряни, підказували філядельфійському митрополитові творити «удільне князівство».

Це ж воно стало основним «каменем спотикання» на шляху до помісности УКЦеркви. Автор, якщо він бачить оцього каменя, повинен мати відвагу сказати це виразно. У протилежному випадку заговорювання про «внутрішню силу взаємної любови й любови до спільного діла» скидається на нещиру декламацію, яка ховає правду під «шату штивности».

Невідвертість і невиразність в авторових твердженнях пробивається, коли він каже: «Не приписуймо всього злій волі тих, що на них надіялися. Вони також часто примушені робити не те й не так, як хотіли б».

Хто ж це ті «вони», що «примушені» (ким?) «робити не те й не так, як хотіли б?» Як можна когось, хто свідомий ваги справи, примусити робити щось проти добра рідної Церкви? Ідучи за авторовою логікою, довелось би дивуватись, чому стільки наших єпископів і священиків, православних і католицьких, гинули на московській каторзі, замість «робити те, чого не хотіли». Але вони думали про свою Церкву, а ми — про свої «удільні князівства».

Говорить автор о. Ничка про плян дії, що його «наші ієрархи повинні були 'вигріти' в собі з нашим духовенством і вже дозрілий подати мирянам. Тоді спільно робити святе діло. У нас пішло інакшим шляхом».

Застановляє кого автор «крис» й чому. Адже він сам пише, що справа патріярхії не нова, бож уже віками «вигрівається». На останньому ж Соборі наш первоієрарх висунув поновно прохання від усіх наших владик надати нашій Церкві титул патріярхії. Що ж ще треба було «вигрівати»? Та як довго?

Вже пізніш «удільне князівство» стало справді «вигрівати» різні «ідеї», мовляв, за шильдом патріярхату стоять комуністи чи їм подібні «в'єтконги». Тому й оправдано миряни взялись за справу, бо таки ніяким чином ніхто не міг сподіватися почути з уст християнських, та й ще своїх католицьких, про комуністичну затію у творенні патріярхії!

Що були небажані випадки, то правда, але з чого вони почались, автор не каже або й не хоче дослідити. Він твердить, що миряни «безпідставними обвинуваченнями» (кого? -аі) і «своєю загонистістю більше шкодили, ніж помагали великій справі помісности й патріярхії». Це, сказати б пристойно, малослушне докоряння не на властиву адресу. Треба б добре зважити, щоб таке твердити. Тим то сумлінне й об'єктивне дослідження виявило б, де саме корінь лиха. Одначе — тоді б, мабуть, о. Ничка не взявся за перо.

3

Ми можемо авторові вказати, як серби у подібному випадку поступили. Давніш вони мали тут свого американсько-канадського владику єпископа Діонисія, який належав до сербської патріярхії. Років тому кілька він став на «антикомуністичні позиції», мовляв, сербський патріярх Гермоґен співпрацює з Тітом. Цим він довів до розколу між сербамя, бо незначна частина пішла за ним. Сербські миряни, головно на цьому континенті, піднесли різкий осудливий голос проти його розкольницької роботи, а синод сербської Церкви відлучив його від своєї Церкви.

Щоб зміцнити свою позицію, владика Діонисій шукав когось з-поміж православних владик допомогти його висвятити єпископа. Не знайшовся ні один; навіть московський патріярх, до якого «антикомуніст» Діонисій теж звертався, відмовив. Знайшовся тільки український владика, що пішов на це. За те посипалась від сербів неперебірлива лайка на всю нашу православну Церкву.

Сьогодні серби мають на цьому континенті трьох своїх єпископів, підпорядкованих сербській патріярхії, а про владику Діонисія — ні чуки. Так лікує свої рани зрілий народ. А ми? Тим то кожному, хто дивиться на «удільні князівства», боляче і таки соромно.

Та й ніяково нам, що автор, о. Методій Ничка ЧСВВ не хоче бачити ієрархічного порядку, коли пише про «заяви найвищих духовних чинників, які не хочуть із собою (один з одним — аі) говорити». Адже він, як священик, та й ще чернець, дуже добре розуміє, що це таке верховний архиєпископ (він же й каже, що це наш найвищий авторитет), а що філядельфійський митрополит і який, принаймні формальний, про людське око, мав би бути шлях і порядок.

А тим часом філядельфійська митрополія дістала з Риму вже другого єпископа -- обійшовши верговного архиєпископа і синод УКЦеркви. Який же це правопорядок у помісній Церкві, за яку на словах, гарних і водночас порожніх, автор заступається? Хто це бачить і розуміє, боліє таким станом. Здається, що авторів «біль дитини» не з цього приводу, бо запізнений на кілька років.

Направду варто застановитися авторові, якщо він ще цього не знає, де ті «чисті руки», що їх, як він каже, треба для «чистої і святої справи нашої Церкви». Та, якщо хочемо бути чесні принаймні супроти читача, треба йому сказати, де саме чисті і де нечисті руки.

Ми повністю згідні з о. Ничкою й не раз про це писали, що «патріярхат — це зовнішнє і формальне завершення єдности і зрілости. А без внутрішньої єдности, якій нам ніщо на перешкоді, саме формальне досягнення мети нам внутрішньої сили не дасть».

Викликаємо автора, о. Ничку, на відверту й виразну відповідь, хто саме чи що саме стоїть на перешкоді нашій внутрішній здисциплінованості, церковній помісності, а не самій почесній назві — патріярхія. Може, тоді поступимо на крок ближче до правди.

Від жидів Канади

Жиди Торонта і провінції Онтаріо зобов'язалися зібрати два мільйони долярів на кошти будови восьмиповерхового Медичного центру в Єрусалимі.

МІЖ НАМИ КАЖУЧИ

ПОРАДА ДІВЧАТАМ

Знаю! Прочитає хтось заголовок і скаже: «Кацюк з глузду зсунувся! На старість дівчатам поради давати взявся. Ще й сьогодні!»

Воно, справді, дивовижно, може, та й куди мені! Але даруйте, коли подивлюсь на те, що діється кругом, холодний піт виступає на чоло. Скільки того подружнього нещастя сьогодні, скільки дівочого болісного плачу і розпачу, скільки лиха і соорму. Не згадуйте!

А коли так, тоді всяка порада чогось варта, а більше їх — кращу можна вибрати. От і пошився я в дорадника для молодих сердець, ще й дівочих!

Порад не буде багато. Тільки одна. Подумайте над нею, дівчата, подумайте, матері, що шукаєте для своїх красунь жениха-князенка із сьомого царства!

* * *

Ви, може чули жіночий плач і серед нього оклик: «Де були мої очі?»

Важно сьогодні, на кого впаде дівоче око. А те око таке химерне.

Важно теж, на кого впаде око матері: «от такий би мені зять»... (батько звичайно в цій справі більш зрівноважений).

Як вибрати собі судженого-нареченого? На що дивитись? На чорні очі? На воли та корови — пробачте — на авто і банкову книжку? На довге волосся і вузенькі штаненята? На те, який він джуґун (ми, галичани, кажемо («фіфак»)? Як він сипле грішми?

Дівчата пропадають за буйним весельчаком і таким, що для нього світ увесь — то все одно, що малий горішок.

Наш Гоголь розказує, як то батько підшукав собі жениха і так хвалився своєю знахідкою перед жінкою: «Ех, якби не так, ти б поглянула, що то за парубок. Його свитка більше варта, ніж твоя зелена кофточка і червоні чоботи. А як сивуху тягне! Чорт мене побери разом з тобою, коли я бачив на своїм віку, щоб парубок душком витягнув пів кварти, не зморщившись навіть». Так Гоголь у «Сорочинськім ярмарку».

Ні! так жениха не шукайте.

Навіть не знаю, як почати мою пораду. Може, й вибухнете сміхом. Такий світ сьогодні. На жаль...

Але спробуйте. Хто пробував тієї ради, не пожалів.

І чорне око — річ, добра і банк, і авто. Одне спитайте і перевірте. Чи той хлопець побожний? Або скажім інакше: чи має Бога в серці, чи Бог в його серці живе?

Навіть спитайте його про це і дивіться, як він зареагує.

Як є Бог в його серці, він, дівчино, буде тебе щиро любити і не проміняє ні за що, він буде тебе шанувати, він не кине, він для тебе завжди матиме добре слово, він тобі поможе; він не гримне на тебе ніколи. Твій біль — його біль, його гріш — твій гріш, твоя сльоза — для нього буде його сльозою; ваша родина буде царством, в якому ти будеш королева, а він твій вірний коханий володар.

Не віриш? Це дуже просте. Він не зможе бути інакший, бо джерелом його любови і пошани для тебе будуть не його погляд і не твої брови, а Бог — вічна Любов і Добро!

Навіть коли моя рада виглядає дивна, спробуй: перевір, чи твій наречений побожний. Коли ні, добре подумай, поки скажеш, що ти хочеш бути його. Не йди в полон до порожнього серця.

Кацюк

Найдогідніші перелети в Україну - то наша канадська лінія "СІ-ПІ-ЕР"

Чи вибираєтеся в відвідини до рідних в Україну, чи хочете їх спровадити на відвідини до Канади - все найкраще поладнає вам "СІ-ПІ-ЕР"

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки, як теж і квитки для вас самих, можна сплачувати догідними ратами. Наші літаки літають майже до всіх країн світу і ми скрізь маємо наших представників, що радо послужать вам допомогою та радою в часі подорожі.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

З ДІЯЛЬНОСТИ ЄПАРХІЯЛЬНОЇ УПРАВИ БУК

На двох засіданнях, що їх Єпархіяльна управа відбула в відносно короткому часі, обговорено та вирішено низку важливих справ.

ПРЕДСТАВНИЦТВО ДО ВІДДІЛУ КУК

М. ш. вирішено висилати представників БУК до місцевого відділу КУК в Едмонтоні. Представники до КУК є членами ширшої ради БУК в Едмонтоні й їх будуть вибирати кожного року на засіданні ширшої ради.

Відносно Українського Народного Дому в Едмонтоні стверджено, що УНД-ім є великою допомогою для праці БУК й тому рішено з ним співпрацювати для осягнення спільних цілей і уважати УНД-ім за складову частину БУК. Одначе з уваги на те, що УНД-ім має свій окремий статут, узгіднено, що УНД-ім повинен висилати до відділу КУК своїх окремих представників, якщо члени УНД-ому собі того забажають.

У зв'язку із спробами деяких парафіяльних відділів БУК в Едмонтоні вступити в члени відділу КУК як самостійні організації, стверджено, що це може внести непотрібне замішання в наше організаційне життя. До спільної цілі можемо дійти лиш спільно, а поодиноко ми позіб'ємося. Представника БУК до відділу КУК має пропонувати лише ширша рада, яка об'єднує всі едмонтонські відділи БУК.

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

Стоїмо на передодні Конгресу Українців Католиків, що відбудеться в днях 1-4 липня ц. р. в готелі Кінг Едвард в Торонто. Всі відділи повинні в найближчому часі переслати Єпархіяльній управі звіти з діяльности та зголосити своїх представників на з'їзд до Торонто.

Досі зголошено Єпархіяльній управі таких представників на з'їзд: Єпарх. управа — 2, катедра св. Йосафата — 2, парафія св. Юрія Переможця — ще не подала, парафія Пресв. Евхаристії — 2, парафія Покрова Пресв. Богор. — ще не подала, УНД-ім — 2, Парафія св. Володимира — не має відділу, парафія св. Василія — не має відділу, парафія Успення Б. М. — ще не подала.

Позамісцеві відділи БУК досі ще ніяких представників не зголосили. На засіданні управи обговорено багато справ, зв'язаних з Конгресом. Прийнято до відома, що голова Єпархіяльної управи д-р М. Снігурович виголосить на Конгресі доповідь.

Порішено зробити внесок на зміну деяких точок у статуті БУК. Як відомо, чи повинно бути відомо, всім членам БУК, тепер обов'язує статут, що його прийняв та одноголосно затвердив крайовий з'їзд БУК, що відбувся в Едмонтоні в 1968 р. Всякі зміни статуту можуть бути переведені лиш на крайовому з'їзді БУК.

Порішено заступати лінію, що БУК стоїть твердо на засадах помісности та патріярхального завершення нашої Церкви. Одначе всі дії в тій справі повинні бути проваджені не поодинокими комітетами, а бути координовані нашими церковними властями, нашими українськими католицькими організаціями та охоплювати якнайширший загал членів Української Католицької Церкви.

СВЯТО СВ. ВОЛОДИМИРА

Патроном БУК є св. Володимир Великий. З тої нагоди вислано звернення до всіх відділів, щоб, по своїй спроможности, відсвяткували це річне свято.

З уваги на те, що місяці липень та серпень, то літні місяці, постановлено т. зв. „День БУК" та „тег день" відкласти на початок вересня та відсвяткувати той день спільно по цілій Єпархії. В Едмонтоні ширша рада БУК обдумає, як найкраще відсвяткувати спільно то річне свято.

ПОЧЕСНІ ГРАМОТИ

На крайовому з'їзді будуть вручені почесні грамоти заслуженим членам БУК. Просимо відділи БУК чимскорше подати нам імена 2-3 членів, що заслуговують на наділення їх гідністю почесних членів.

ДІТОЧИЙ ТАБІР ТА РІДНІ ШКОЛИ

На початку липня відбудеться табор для дітей на Єпархіяльній літній оселі над озером Вобман. Члени БУК повинні докласти всі зусиль, щоб якнайбільше дітей поїхали до табору.

Рішено пригадати нашим відділам, що одним із завдань членів БУК є звернути пильну увагу на те, щоб при парафіях діяли садочки та рідні школи. Просимо наші відділи вже тепер розпочати акцію, щоб якнайбільше дітей записалося до рідних шкіл та садочків на рік 1971-72.

д-р М. Снігурович,
гол. Єпархіяльної управи

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

ському світі та великою пошаною й любов'ю серед тисячів тих людей, що їх лікував та своїм лікарським знанням скріпляв їх здоров'я, а то й рятував їх життя. Ця оця лікарсько-людська прикмета характеру покійного д-ра Оробка залишилася в пам'яті всіх, що його знали. Його щире серце я досвідчив й на самому собі, як скалічився мій син.

Коло моєї хати була порожна будівельна площа і один англієць став на ній будувати собі хату. Робітники, що працювали на будові, проставили з мого боку сокиру, що мала з одного боку вістря, а з другого боку гострий дзюб, неначе шило. Мій чотирилітний син, якого до речі д-р Оробко й поміг привести на світ, взяв ту сокиру в руки, бавився нею й вдарив себе тим гострим кінцем в лице, недалеко ока. Кров залила лице, дитина в плач, жінка вибігла з хати й теж почала кричати, а відтак припинила кров й зателефонувала до д-ра Оробка, який був у своїй канцелярії й принимав пацієнтів. За п'ять хвилин він був уже коло моєї хати й зайнявся дитиною. Він боявся, що може око зранене й дитина може осліпнути. Але, Богу дякувати, так не було. Як я йому відтак дякував й перепрошував його, що перервав йому працю в його канцелярії, він відповів, що ті, що в нього в канцелярії, старші люде й в них ніякої небезпеки не було, а тут дитина могла стати калікою на все життя. Певно, що я того йому ніколи не забуду.

Таких випадків було більше. Казали мені, що останнього Різдва перед смертю д-р Оробко постановив був сидіти в дома й провести Свята з родиною. Він повідправляв усіх своїх пацієнтів перед Різдвом до дому, щоб мати спокійні Свята. На сам Свят-вечір до нього звернулося сімох важко хворих пацієнтів, яких ніякий лікар не хотів брати на Свята до шпиталю. І цілі Свята д-р Оробко провів у шпиталі, лікуючи своїх пацієнтів. „Я їх тягнув від смерти не руками, а зубами" — сказав він відтак одному свому приятелеві — „і вилікував усіх".

Деякі лікарі, хоч дбають про добро своїх пацієнтів, дбають добре теж і про свої прибутки. Д-р Оробко належав до тих лікарів, що в нього на першому місці було здоров'я пацієнта, а щойно відтак гроші. Багатьом хворим, що їх лікував, він подарував свою належність. „Нехай то буде за те, що я вас різав" — говорив він звичайно таким пацієнтам. Найкращим доказом популярности д-ра Оробка серед фармерів — його пацієнтів був його похорон, на який прибуло так багато фармерів, що не могли поміститися в просторій катедральній церкві св. Йосафата.

В свій питомий тихий посіб він жертвував на різні цілі, але так, щоб права рука не знала, що робить ліва. Помагав бідним українським студентам, які сьогодні на визначних становищах. Жертвував на церковні потреби, але подяки за жертву не хотів, як і не хотів щоб його ім'я було публічно згадуване. З останніх роках прощав майже половину давно знайомих пацієнтів, відмовляючись від заплати за обслугу.

Був він членом-основником „Українських Вістей" і постійно цікавився їхньою долею та завжди заохочував до витревалости та завзяття в боротьбі з різними труднощами, що їх мала газета.

Українську книжку не лиш любив читати, але й купити. Казав мені один едмонтонець, який часто заходив з різними новими книжками до д-ра Оробка, що він завжди купив кожну книжку й просив приносити йому всі нові книжки, які виходять з друку. Мабуть не дуже багато таких приятелів української книжки можна сьогодні знайти . . .

Д-р Оробко був великим любителем природи й мистецтва. Повернувшись з подорожі, він залюбки оповідав про красу гір, моря та про чудові образи й різьби в різних музеях. Він й сам пробував малярського пензля й у вільних хвилях малював образи.

В своїх переконаннях він був дещо консервативний, та мав велику пошану до наших старих звичаїв та обрядів. Любив лад й порядок у всім. Мав велику пошану до теоретика гетьманського руху В'ячеслава Липинського й був переконаний, що лиш гетьманське володіння зможе завести лад і порядок в українській державі. Був він особистим приятелем багатьох едмонтонських українських священиків, а наші Сестри Служебниці нераз пізнали його добре серце й щедру руку.

З особою д-ра Івана Оробка відійшов від нас чоловік шляхетного серця і великих християнських прикмет, людина глибокої науки й культури й добрий син українського народу, що він його від щирого серця любив.

ҐУБЕРНАТОР САСКЕЧЕВАНУ ВІДСЛОНЮЄ ПРОПАМ'ЯТНУ ТАБЛИЦЮ

В ПАРАФІЯЛЬНОМУ ДОМІ — ОСЕРЕДКУ МОЛОДІ КАТЕДРИ СВ. ЮРІЯ

В неділю, 2-го травня 1971 р., катедральна парафія св. Юрія в Саскатуні мала велику честь вітати в себе Губернатора Саскачевану, п. д-ра Стефана Воробця та його вельмишановну дружину. Нагодою до цього було відслонення пропам'ятної таблиці в новому парафіяльному домі — Осередку молоді.

Вже в початках будови цього дому було постановлено, що імена та прізвища жертводавців будуть поміщені на пропам'ятній таблиці, якщо їхня жертва буде 1,000 дол. або більше. Тепер цю обіцянку сповнено. Пропам'ятну таблицю виконано з бронзу, розміром 40х36 цалів. На верху таблиці поміщено великими буквами напись в українській мові: „Парафіяльний Дім — Осередок Молоді Української Католицької Катедри св. Юрія". Дальше слідує така присвята: „Ця будівля була здвигнена в честь піонерів Катедри св. Юрія з приводу 50-річчя Парафії. Їхня віра в Бога і пошана до Української культури лягли в основу для майбутности".

На таблиці поміщено назви організацій: Братства Українців Католиків, Ліги Українських Католицьких Жінок, Українського Католицького Юнацтва та Пласту, які зложили вимагану суму. Тут треба відмітити, що відділ ЛУКЖ при Катедрі св. Юрія на будову . Осередку молоді передав понад 90,000 дол.

ПРОПАМ'ЯТНА ТАБЛИЦЯ В НОВОМУ ПАРАФІЯЛЬНОМУ ДОМІ — ОСЕРЕДКУ МОЛОДІ КАТЕДРИ св. Юр'я в Саскатуні. Стоять від ліва до права: Вельмишановна п-і Воробець, Преосвященний Владика Андрей Роборецький і Високодостойний Губернатор п. д-р С. Воробець.

Дальше в позабуквеному порядку слідують імена і прізвища 34 ювілейних добродіїв. Таблицю замовлено через фірму п-ва Е. Давідюків зі Саскатуну.

Точно о год. 12:15 по полудні, Високодостойний Губернатор, разом зі своєю дружиною, в асисті пластової молоді та урядового ад'ютанта, судді Ореста Бойчука, в товаристві Преосвященного Владики Андрея Роборецького, увійшов до Осередку молоді. В приявності кількох соток людей привітав Його парох катедральної парафії о. прелат І. Олійник. Високодостойний Губернатор відслонив пропам'ятну таблицю, а Преосвященний Владика поблагословив свяченою водою і виголосив коротке слово.

Безпосередньо після того відбувся бенкет для вшанування ювілейних добродіїв. В бенкеті, який приготовили і подали пані з ЛУКЖ, взяло участь бл. 500 осіб. Програмою бенкету справно проводив п. Остап Нагачевський. Звідомлення про будову парафіяльного дому подав о. В. Івашко. Він теж представив всіх ювілейних добродіїв. З черги говорив Високодостойний Губернатор. Гарною українською мовою звернувся до українських піонерів, які поклали церковно-культурний фундамент, на якому тепер молоде покоління може продовжувати будову. В дальшій промові англійською мовою говорив до молодих.

Промовець поставив питання, що сталобся, коли б наші попередники без труду і жертви провели своє життя в новій батьківщині? Ми всі сьогодні були б засимільовані, стали б непризнаним народом, не склали б Канаді своїх цінностей, вкінці ми знайшлибся в такому положенні, що не могли б дати ніякої помочі і надії нашим рідним за океаном, що живуть під тиском, яким відмовлено належної свободи-волі. Чи дійсно піонери не вчать нас нічого, бо це люди „старого фасону?" Чи не їм завдячуємо сьогодні, що ми є рівноправні горожани цієї країни? В приступній формі опрокинув ґубернатор теорію асиміляції, а піддержав теорію інтеграції, себто, невідрікаючися свого рідного, включатися в життя нової батьківщини, складаючи в канадську скарбницю свої культурні цінності. На закінчення своєї промови, Високодостойний Губернатор, звернувся зі закликом до всіх присутніх, щоб кожний повністю користувався свободою, але рівночасно був готовий нести відповідальність за неї.

Від міста Саскатуну промовляв алдермен, п. Мирон Черецький. Парафіяльній управі і вірним катедральної парафії він передав гратуляції і признання за будову нового парафіяльного дому — Осередку молоді.

Мистецька частина складалася з виступів хорів і танцювальних дитячих груп. На вступі 60-членний молодечий хор катедри, під управою п. Павла Гнєнного, відспівав дві пісні. Група молодих дівчат виконала український народній танець. Проводила ними панна Галя Поліщук. Гуртки пластунок юначок, „Синички" і „Соловейки", відспівали дві пісні. При фортепіяні була панна Доня Пасічняк. Група хлоп'ячих танцюристів з гумором виконала народній танець. Проводив п. Богдан Жеребецький. На закінчення мистецької частини жіночий хор відділу ЛУКЖ при катедрі св. Юрія відспівав кілька пісень. Диригент п. Святослав Чепига, при піяні п. П. Гнєнний. Треба відмітити, що членки хору вперше виступили у своїх нових стилізованих сукнях.

На закінчення бенкету промовляв о. прелат І. Олійник. Він від імені катедральної парафії подякував всім, які в якийнебудь спосіб причинилися до звеличення цього святочного дня. Спільною піснею — молитвою „Христос Воскрес" закінчено бенкет.

NORTH AMERICAN SOCCER LEAGUE

8 ГОД. ВЕЧОРА В СУБОТУ

CH. 5

CBC

90 хвилинна передача в кольорі

12 червня Даллас у Торонто
19 червня Рочестер у Монреаль
26 червня Монреаль у Торонто
10 липня Торонто в Монреаль
17 липня Рочестер у Торонто
24 липня Монреаль у Даллас
31 липня Торонто в Монреаль
7 серпня Ню Йорк у Торонто
14 серпня Ню Йорк у Монреаль

ВИСОКОДОСТОЙНИЙ ҐУБЕРНАТОР, п. д-р С. Воробець, промовляє підчас бенкету з нагоди відслонення пропам'ятної таблиці. Сидять від ліва до права: суддя п. О. Бойчук, п-і Воробець, о. прелат І. Олійник і п-і О. Бойчук.

В 1-шу річницю смерти бл. п. Ангелини Колишір в Саскатуні

В четвер, 2 квітня 1970 р. відійшла несподівано в вічність бл. п. Ангелина Колишір, дружина відомого громадянина Петра Колишіра. Бл. п. Ангелина померла в шпиталі св. Павла в Саскатуні, прийнявши з рук о. прелата І. Олійника св. Тайну оливопомазання.

Покійна Ангелина народилася 8 січня 1905 р. в піонерській родині в Кадворт, Саск. Тут вона виростала, тут провела свої дитячі й молодечі роки, тут вона ходила до школи й до церкви св. Спаса враз із родичами та сестрами й братами.

Звідси 4 серпня 1929 р. вона вийшла заміж за Петра Колишіра. Молоду пару вінчав о. М. Оленчук в церкві св. Юрія в Саскатуні. П-во Колишір провели в Саскатуні все своє життя. Вони обоє стали зразу членами церкви св. Юрія, а покійна членкинею жіночого товариства при церкві „Жіноча поміч", а від 1949 відділу ЛУКЖ.

Покійна була тихої й лагідної вдачі й тому тішилася великою пошаною між усіми членами парафії. Коли в 1939-40 рр. будовано церкву св. Юрія, обоє п-во Колишір вклали багато труду при будові, бо обоє були через довгі роки в управі парафії. Покійна виховала гарно двох синів, що були добрими парафіянами своєї церкви та добрими учнями української школи.

Покійну оплакують чоловік Петро, син Михайло в Ванкувер з дружиною Лювідою та трьома внуками: Богданом, Петром і Данилом, та Василь з дружиною та маленькою внучкою Христиною в Летбридж, Алберта, сестра Марія Костюк в Летбридж, Алберта брати: Петро в Саскатуні та Антін і Никола в Кадворт, Саск.

Похорон покійної зачався панахидою в неділю, 5 квітня в катедрі св. Юрія, що її відслужили о. прелат І. Олійник та о. В. Івашко. Окрім родини, багато приятелів, сусідів та знайомих прийшли віддати послідну прислугу своїй незабутній приятельці, яка прожила між ними 41 років та зробила багато добра для своєї Церкви та свого народу.

В понеділок, 6 квітня оба священики відслужили заупокійну св. Літургію та похорон при заповненій ущерть катедральній церкві. Оба отці теж попращали покійну від імені родини, парафії, прятелів та знайомих. В часі Служби Божої членкині відділу ЛУКЖ стояли біля домовини покійної зі свічками в руках.

В часі похорону співали дяки п. Ст. Гненний та вчитель п. В. Михайлюк. Тлінні останки покійної зложено на місцевому католицькому цвинтарі. Багато учасняків похорону поїхали з тлінними останками покійної на цвинтар, щоб бути учасниками короткого богослуження, яка закінчилося сумною піснею „Вічна пам'ять", після чого спущено домовину в сиру землю на віки. Чоловік, сини, внуки та родина кинули по грудці землі на спущену домовину й відійшли від гробу зі сльозами в очах.

Після похорону відбувся поминальний обід в парафіяльній залі, який приготовили членкині відділу ЛУКЖ. В часі обіду промовляв прелат о. І. Олійник, який згадав теплими словами покійну, висловив співчуття родині та просив про молитви за спокій душі покійної Ангелини, що довгі роки працювала при церкві св. Юрія.

бл. п. Ангелина Колишір

Від місцевих організацій склав вислови співчуття родині п. Т. Баран, який в імені родини подякував в Всеч. Отцям та всім присутним, що чимнебудь причинилися до звеличання похорону покійної Ангелини.

В першу річницю смерти чоловік покійної Петро й ближча та дальша родина вшанували покійну Ангелину поминальною Службою Божою в катедральній церкві св. Юрія, що її відслужив о. прелат І Олійник. Всі згадували покійну та молилися за спокій її душі, бо вона ще в свіжій пам'яті тих, що її знали й шанували. А тепер болячe відчуваємо її відсутність.

Дорога, незабутня, дружино, мамо, бабуню! В першу річницю твоєї смерти складаємо вінок молитов перед престіл Всевишнього й молимося про вічний спокій твоєї душі. Ми тебе ніколи не забудемо й будемо завжди згадувати в наших молитвах, а пам'ять твоя буде між нами до кінця життя.

Муж Петро, сини Михайло та Василь, невістки та внуки

З нагоди поминок чоловік покійної Петро переслав 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Ангелині вічна пам'ять.

На що потрібний перепис населення?

(К.С.) — Кожна особа, що живе в Канаді, і, що народилася перед північчю у понеділок, 31 травня 1971 р. буде взята на облік у переписі населення у вівторок, 1 червня. Акт Британської Північної Америки з 1867 р., на основі якого провінції стали нацією, передбачав перепис населення на 1871 р. і що десять років після нього.

Модерний перепис населення має свій початок у Канаді і ця країна і досі вважається закордоном як передова країна у світі відносно численних аспектів у проведенні перепису населення. То було в 1666 р., коли Ж. Талон, інтендант Нової Франції, провів офіційний перепис населення колонії, щоб визначити збільшення населення, яке мало місце від часу, коли Шамплен заснував Квебек у 1608 р. Талонів перепис начисляв загально 3,215 осіб і в ньому подавано ім'я, вік, стать, подружний стан і зайняття кожної особи. Оригінальний документ на 154 сторінки переховується в Архівах Парижу, але кожен може бачити його відпис у Публічних архівах в Оттаві.

Після сотні років потреба інформації про нас самих є багато більша ніж колинебудь. Як інакше ніж через числення могла б яканебудь публічна установа оцінити кошти соціяльних забезпечень, таких, як родинні допомоги чи старечі пенсії? Як інакше, коли не через дослідження мешкальних умов може муніципалітет оцінити потребу будови нових домів? Інформація є довірочна.

В наші дні багато говоритися про „інвазію у приватне життя" з боку урядів, але перепис населення не є того роду. Він представляє довірочне уділення персональних інформацій для публічного добра. Домініяльний статистик Волтер Е. Даффет, виясною це в листі долученому до переписного запитника: „Перепис населення Канади проводиться на підставі Закону про статистику, який вимагає від кожного дати вимагані інформації. Той самий закон гарантує, що інформація, яку ви даєте про себе буде задержана в тайні і буде вжита тільки для статистики. Він запевнить, що ніхто не буде знати, яку відповідь ви дали, крім працівників Домініяльного статистичного бюра, а вони є під загрозою легального покарання, коли б вони відкрили персональні інформації перепису комунебудь іншому".

Статистичному бюрові забороняється давати, або публікувати якінебудь дані, які виявляли б інформації про когонебудь. Таким чином жодна інформація, подана в переписному запитнику, не може бути вжита для оподаткування особи, або для покликання її до військової служби. Під час опрацювання запитників оптична відчитувальна машина „читає" тільки заповнені кільця і передає ці інформації компютерові.

Надрукована інформація не може бути передана. Тому неможливо є зідентифікувати когонебудь з даних перепису, нагромаджених у пам'яті комп'ютера. Оригінальні запитники роздирають на кусні і спалюють.

Плян „зробіть це самі"

Перший раз службовці перепису, чоловік, чи жінка не будуть входити до домів, чи апартаментів і задавати питання. Замість того, він, чи вона просто залишуть запитник і книжечку з інструкціями. Традиційне ходження від дому до дому вимагало б відвідати яких шість мільйонів домових господарств і задержуватися в них довший час, щоб записати відповіді на всі питання. Крім імен, адрес, і чисел телефонів на більшість питань треба відповісти закреслюючи спеціяльним олівцем, який буде залишений із запитником, відповідне кільце.

Кожна родина у специфікованих міських округах буде прошена вислати поштою свої запитники в заадресованій і оплаченій коверті. Поза специфікованими міськими округами репрезентанти перепису будуть відвідувати кожний дім, збирати вже заповнені запитники і приймати відповіді на незаповнені питання. Тільки в далеких околицях, або там, де існують спеціяльні проблеми перепис відбудеться традиційним способом відвідування домів.

Право вимагає, щоб кожен дав вичерпні інформації на питання. Кара за відмову відповісти на питання може бути грошова до 100 дол., або ув'язнення до 30 днів, або обидві. Подібні кари передбачені для тих, які умисне дають фальшиві інформації на питання переписного запитника. Кари стосовано рідко, бо громадяни зрозуміли, що вони беруть участь у національному зусиллі, спрямованому для добробуту Канади.

Дві родини із кожних трьох одержати короткі запитники з кількома питаннями, на які треба відповісти. Кожне третє домове господарство буде мати додаткові питання про кожну особу і мешкальну одиницю. Коротка форма дає повний образ населення Канади щодо статі, віку, подружого стану, мови, відношення до голови домового господарства і щодо основних умов мешкання. Довша форма має додаткові питання про мешкання, освіту, працю, міграцію і прибуток. Застосовуючи математичні калькуляції до відповідей одержаних від цього зразка населення, Статистичне Бюро зможе накреслити точний образ всіх мешканців Канади включно з їхніми соціяльними й економічними відносинами. (Скорочено за місячним листом Банку Канади).

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

ТИЖДЕНЬ БЕЗПЕЧНОЇ ЇЗДИ, КАНАДСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ТА МУЗИЧНІ ВИСТУПИ

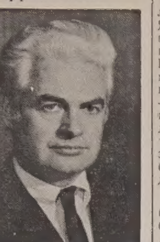

Айвор Дент, мейор

Едмонтонська рада для безпечної їзди („сейфті каунсел") щойно закінчив свою щорічну кампанію під кличем: „Всі люблять безпечного водія автомобіля". В часі тривання кампанії в Едмонтоні зменшилося число нещасливих випадків на 16% і в часі кампанії був лиш один нещасливий випадок в порівнанні до трьох, що були в тому часі минулого року. Мені здається, що Едмонтонській раді для безпечної їзди треба висловити признання за її працю. Це є вповні добровільна організація, яка турбується справами безпечної їзди й вона виконує велику працю.

Переведена в співпраці з едмонтонською міською поліцією кампанія безпечної їзди була ведена цього року під позитивним кличем. Простежено 150 водіїв автомобілів, щоб приглянутися їхньому способові їзди й з них вибрано 10, яким вручено премію за безпечну їзду. Я хочу долучитися з моїми ґратуляціями до тих 10-ох, що дістали нагороду за безпечну їзду. Одначе в цілому вислід перевірки не є дуже добрий. Якщо ви всідаєте до автомобіля й їдете за 150 водіями й ви мусите виключити 140 з них, бо вони порушили правила їзди, або вели себе на дорозі небезпечно, то значить, що велика більшість едмонтонських водіїв автомобілів не стосує обережности чи здорового розсудку, які є конечні, щоб наші дороги вчинити вповні безпечними для кожного, що ними користується.

Варто ще зазачити, що поважне число з тих, що дістали нагороди, є жінки, між ними одна 16-річна студентка з Вікторія Композіт гай-скул. В тому видно ще деяку надію на будучі покоління, хоч багато дуже їх критикує.

Я гадаю, що вже час, щоб кожний перевірив серйозно свої автомобілеві привички й розпочав стосувати в часі їзди конечну обережність так, щоб кожний автомобілевий водій в Едмонтоні міг дістати нагороду за безпечну їзду.

* * *

Газета „Егзамінер" заслужила собі на велику китицю квітів за добродійний бенкет та баль, який вона минулого тужня влаштувала для шкіл Е. Уиґер та В. Стюарт. То була надзвичайно успішна імпреза і я знаю, що про те будуть писати ще деінде, тому я не хочу повторяти того, що про те скажуть другі. На всякий випадок Петро Кмець з міського відділу для публічних зв'язків виграв даровий політ осінню до Лондону. Я йому сказав, що може радше він повинен би післати мейора, щоб його там репрезентував. Але якось мені здається, що Петро не був захоплений тою пропозицією.

* * *

Недавно суддя Арвал з Канадського суду для справ громадянства відбував сесію в будинку Леґіслятури. Люде з різних країн, які виповнили вимоги, потрібні для одержання канадського громадянства, прийшли до будинку Леґіслятури, щоб скласти свою присягу вірности, після чого вручено їм грамоти канадського громадянства. Там були люде з Італії, Німеччини, Голляндії, Британської Ґуяни та ще кількох інших країн — всі мешканці Едмонтону та околиці, — які формально внесли прохання, щоб могли стати громадянами цеї країни. Їхня вимова та кольор шкіри були різні, але всі вони мали одне спільне: а саме, щоб стати членами канадської спільноти. Албертський лефтенант ґубернатор вручав громадянську грамоту кожному учасникові з кількома словами заохоти та ґратуляцією. Громадянський суд судді Алленга полагоджує понад 2,000 проханів річно на правильних щопонеділкових сесіях. Але найцікавішою є та сесія, що відбувається в будинку Леґіслятури. Остання сесія мала представників із шіснадцяти чи сімнадцяти народів, які додають дальшого скріплення багатій культурній мозаїці едмонтонських мешканців.

* * *

Цікавим місцем для відвідин у Едмонтоні є дорога, що йшла вздовж старого ринку, що лежить на полудне від станиці поліції на тому самому боці вулиці. Тут можна начислити аж 21 одну крамничку, які влаштовані відповідно до забаганок модерної молоді. Африканські шкіряні меблі продається поруч крамниці з модерними музичними пластинками. Індіянський одяг поруч крамниці з модерними ювелірськими та артистичними виробами, а поруч продаються модерні капелюхи. Багато товарів, що там продаються, виготовлені таки на місці в крамницях зручними молодими ремісниками. То дуже цікаве місце відвідин для молодих та для тих, що думають так, як молоді.

* * *

Мабуть одним із найбільш культурних артистичних груп в місті є Колюмбійський дівочий хор. Я був на їхньому виступі в неділю вечером. Ця група, що їй патронують Лицарі Колюмба, складається з молодих дівчат з молодших та старших гай-скулів — так публічних, як і сепаратних — з малим додатком дівчат із Університету. Група виявила надзвичайну музичну многобічність під умілим проводом П. Й. Буррета.

Попереднього вечера я був на фестивалі зірок клюбу Киваніс. В програмі були різні музичні речі, а їхнє виконання було таке досконале, як на виступах інших музичних груп. То був другий наскрізь приємний музичний вечір. Якщо ще є хтось в Едмонтоні, який каже що наше місто є позбавлене культурного життя, то, на мою, думку, такий побинен би ходити моїми слідами протягом місяця й тоді певно змінить свою думку.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„КОБЗАР"** буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

СТАНИЦЯ УМХС В ЕДМОНТОНІ

Касовий звіт за час від 1 січня 1970 р. до 16 січня 1971 р. Прибутки:

Листопадова збірка: о. Р. Ганкевич, Едмонтон, св. Володимира — 20.87 дол.; о. Л. Сивенський, Летбридж — 20.00 дол.; о. Б. Снігурович, Джеспер Пл. — 8.45 дол.; о. Б. Каричек, Атабаска — 6.25 дол.; о. Б. Каричек, Росінґтон — 4.20 дол.; о. Б. Каричек Бойл — 3.80 дол.; о. Е. Дмитрук, Лемонт — 22.00 дол.; о. І. Макух, Вікторія, Бр. К. — 8.65 дол.; о. В. Волошин, св. Покрови, Едмонтон — 21.70 дол.; о. П. Петришин, Редвотер — 10.35 дол.; о. П. Петришин, Вох — 9.45 дол.; о. П. Петришин, Федора — 9.00 дол.; Марійська Дружина пань св. Юрія, Едмонтон — 137.00 дол.; о. М. Мартинків, Кемровз і Раунд Гилл — 28.47 дол.; о. Б. Ганушевський, Ню Вестмінстер, Бр. К. — 9.00 дол.; о. Б. Ганушевський, Суррі, Бр. К. — 11.00 дол. **Разом: 330.19 дол.** Касове сальдо на 31/12/1969 835.41 дол. Разом 1,165.60 дол.

Видатки:

Вислано до ВПреосв. Гавриїла (Букатка) 100.00 дол.; Вислано до централі УМХС, Мюнхен — 950.00 дол.; Дар на уродини Преосв. Ніла — 20.00 дол.; Папір, поштова оплата — 9.69 дол. Разом: 1,079.69 дол. Сальдо на 16. 1. 1971 — 85.91 дол.

Жадайте для себе копії оцеї книжки

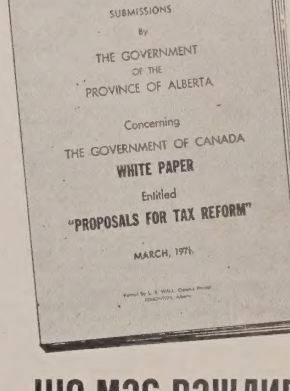

...що має важливе значення для всіх Албертських платників податку

ЗАМОВТЕ ДЛЯ СЕБЕ ДАРОМ ЦЮ КНИЖКУ ВИПОВНІТЬ І ВИШЛІТЬ ПОНИЖЧИЙ КУПОН

Send to:
PROVINCIAL TREASURER
Room 305
Legislative Building
Edmonton 6, Alberta

Please send a complimentary copy of the consolidation of Alberta submissions concerning the Federal Government's White Paper on Tax Reform to:

NAME: ....

ADDRESS: ....

CITY OR TOWN: .... PROVINCE: ....

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

НЕЗАБУТНІЙ ЛІКАР І ГРОМАДЯН Д-Р ІВАН ОРОБКО

В. ГАВРИШ

Після другої світової війни д-р Оробко дуже цікавився українськими визвольними змаганнями, про що любив говорити з учасниками тих змагань, а позатим заглиблювався в наших творах з тих часів, з яких в його бібліотеці не бракувало майже ніякої книжки. Чим більше читав і думав про рідний край, тим більше тужив за ним, за рідним Поділлям і Заліщиками над Дністром. У 1931 р. поїхав був до краю й при тій нагоді відвідав майже всі країни Західної Европи. До Канади повернувся пригноблений. Хоч який красний та багатий рідний край, говорив д-р Оробко, але люде бідні, сумні, бо не мають своєї держави „Без своєї держави, то так, як у комірнім — все на чужій ласці" — говорив він.

Покійний, перший український лікар на захід від Вінніпеґу, був всеціло відданий своїй професії. Ночі проводив над медичними студіями, а як їздив до ЗДА „на відпочинок", то відвідував там майже всі важніші лікарні та клініки, щоб приглянутися новим способам лікування. Як лікар оператор мав славу одного з найкращих у Канаді. Був членом Колеґії американських лікарів, а також членом Королівської колеґії лікарів. Тішився глибокою повагою в лікар-

(продовження на стор. 7.)